

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)
ปริญญา

รัฐศาสตร์
สาขา

รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
ภาควิชา

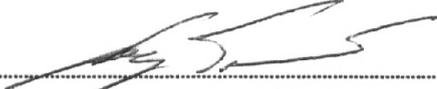
เรื่อง การตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2
ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

Decision Making of Students High School Level 6 in Songkla Educational Area
2 for Studying at Prince of Songkla University, Pattani Campus

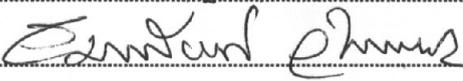
นามผู้วิจัย นายเพทาย ศิริมุสิกะ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

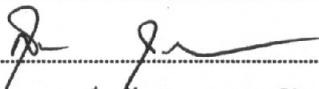
ประธานกรรมการ

(
อาจารย์ศรีรัฐ โกวงศ์, ร.ป.ม., MS(CIS)

กรรมการ

(
รองศาสตราจารย์สมเกียรติ วันทะนะ, Ph.D.

กรรมการ

(
รองศาสตราจารย์สุพัตรา จงณะปิยะ, M.A.

หัวหน้าภาควิชา

(
รองศาสตราจารย์จตุพร บานชื่น, M.S.S.

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(
รองศาสตราจารย์วินัย อาจคงหาญ, M.A.

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 28 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2549

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2
ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

Decision Making of High School Students Level 6 in Songkla Educational Area 2
for Studying at Prince of Songkla University, Pattani Campus

โดย

นายเพทาย ศิริมุสิกะ

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)

พ.ศ. 2549

ISBN 974-16-1172-2

เพทาย ศิริมุสิกะ 2549: การตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษา
สงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) สาขารัฐศาสตร์ ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ประธาน
กรรมการที่ปรึกษา: อาจารย์ศรีรัฐ โทวงศ์, ร.ป.ม., MS(CIS) 83 หน้า

ISBN 974-16-1172-2

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่
การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ได้
ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 342 คน และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำ
ข้อมูลไปประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) และค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยกำหนด
นัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 มีการรับรู้
ข่าวสารมาก และมีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีเป็น
อย่างดี นอกจากนี้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาขาดแคลนภาคใต้ และการตัดสินใจศึกษาต่อ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีมีพอสมควร สำหรับผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ และ
ผลการเรียนที่แตกต่างกันจะมีการตัดสินใจที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนแผนการเรียน และรายได้
ต่อเดือนของครอบครัวที่แตกต่างกันจะมีการตัดสินใจที่ไม่ต่างกัน นอกจากนั้นการรับรู้ข่าวสาร และความ
คิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาขาดแคลนภาคใต้ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ในขณะที่ความรู้
เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีไม่มีความสัมพันธ์กับการ
ตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ลายมือชื่อนิติศ

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

16 / 03 / 49

Petay Sirimoosiga 2006: Decision Making of Students High School Level 6 in Songkla Educational Area 2 for Studying at Prince of Songkla University, Pattani Campus. Master of Arts (Political Science), Major Field: Political Science, Department of Political Science and Public Administration. Thesis Advisor: Mr. Srirath Gohwong, MPA, MS(CIS) 83 pages.
ISBN 974-16-1172-2

The purposes of this research were to study decision making of high school students level 6 in Songkla educational area 2 for studying at Prince of Songkla University, Pattani campus. The sample was 342 students. Questionnaire was used for a tool collecting data. Data were analyzed by using statistical software. The statistics employed in this research were Percentage, Mean, Standard Deviation, t-test, One Way ANOVA and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient at .05 level of significance.

The results of the research showed that level of perception of information and knowledge about education courses of Prince of Songkla University, Pattani campus were high. In addition, the opinions about problems in Southern of Thailand and the decision making of high school students level 6 in Songkla educational area 2 for studying at Prince of Songkla University, Pattani campus were moderate. The results of hypothesis testing found out that differences in sex and GPA lead to different decisions at .05 level of significance. Program and family income per month did not affect the decisions. Perception of information and the opinions about problems in Southern of Thailand related to decision making of high school students level 6 in Songkla educational area 2 for studying at Prince of Songkla University, Pattani campus at .05 level of significance. But knowledge about education courses of Prince of Songkla University, Pattani campus did not relate to decision making of high school students level 6 in Songkla educational area 2 for studying at Prince of Songkla University, Pattani campus.

Petay S.

Student's signature

Srirath G.

Thesis Advisor's signature

16 / 03 / 06

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เพื่อให้ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปเป็นแนวทางในการบริหารจัดการศึกษา และกำหนดเป็นนโยบายของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อการตัดสินใจที่จะเข้ามาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีต่อไป

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ ศรีรัฐ โกวงศ์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. สมเกียรติ วันทะนะ กรรมการวิชาเอก รองศาสตราจารย์ สุพัตรา จุณณะปิยะ กรรมการวิชาการ และรองศาสตราจารย์ ชลอ ลอดลอย ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและตรวจแก้ไข ปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยสำนึกในพระคุณครั้งนี้อย่างสูงสุดและขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณนพดล จินดาธรรม ที่ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยในทุก ๆ เรื่อง เป็นอย่างดีตลอดมา ตลอดจนเพื่อน ๆ รัฐศาสตร์รุ่น 13 และเพื่อน ๆ ชาวกณะทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจ และสุดท้ายขอขอบพระคุณ กำลังใจและความช่วยเหลืออันมีค่าอย่างยิ่ง ตลอดระยะเวลาอันยาวนานจาก คุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัวศิริมุสิกะทุกคน

เพทาย ศิริมุสิกะ
กุมภาพันธ์ 2549

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(6)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ	3
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	4
แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ	4
แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร	7
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	12
แนวคิดเกี่ยวกับความรู้	15
ปัญหาชายแดนภาคใต้	17
หลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	23
เขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2	29
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	31
กรอบแนวคิดในการวิจัย	32
สมมติฐานในการวิจัย	33
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	34
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	34
การกำหนดขนาดและการสุ่มตัวอย่าง	34
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	36
การทดสอบเครื่องมือ	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล	41
การวิเคราะห์ข้อมูล	41
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	43
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	44
ผลการวิจัย	44
ข้อวิจารณ์	58
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	62
สรุปผลการวิจัย	62
ข้อเสนอแนะ	64
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	66
ภาคผนวก	71
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	72
ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	78

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียน	35
2	จำนวน และร้อยละ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	44
3	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2	46
4	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 เกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้	47
5	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2	49
6	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	51
7	เปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามเพศ	53
8	เปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามแผนการเรียน	53

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
9	เปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามผลการเรียน	54
10	เปรียบเทียบการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เป็นรายคู่ จำแนกตามผลการเรียน	55
11	เปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามรายได้ต่อเดือนของครอบครัว	56
12	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้กับการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	56
13	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้กับการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	57
14	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีกับการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	57
15	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	63

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางผนวกที่		หน้า
ข1	การกำหนดค่าความยาวรายชื่อของคำถามเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	80
ข2	แสดงค่าความเชื่อมั่นของคำถามการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้	81
ข3	แสดงค่าความเชื่อมั่นของคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้	82
ข4	แสดงค่าความเชื่อมั่นของคำถามเกี่ยวกับการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	83

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	32

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

เขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 มีเขตพื้นที่รับผิดชอบอยู่ในอำเภอหาดใหญ่ อำเภอรัตภูมิ อำเภอกวนเนียง อำเภอบางกล่ำ และอำเภอคลองหอยโข่ง อันเป็นพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญของภาคใต้ โดยเฉพาะอำเภอหาดใหญ่ที่เป็นศูนย์กลางความเจริญในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ การสื่อสาร การคมนาคม เทคโนโลยี รวมถึงด้านการศึกษาที่ประกอบไปด้วยสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพและมีชื่อเสียงระดับประเทศ มีจำนวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สมัครและสอบเข้ามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของรัฐบาลได้เป็นจำนวนมากในแต่ละปีซึ่งในปีการศึกษา 2547 มีนักเรียนสมัครคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาจำนวน 932 คน และมีนักเรียนสอบผ่านเกณฑ์คัดเลือกสูงสุดถึง 774 คนคิดเป็นร้อยละ 83.05(สำนักงานทดสอบทางการศึกษา, 2548) โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีเป็นสถาบันที่นักเรียนในพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 สนใจเลือกศึกษาต่อเป็นอันดับต้น ๆ ทั้งการสอบเข้าด้วยวิธีรับตรงและการสมัครสอบผ่านส่วนกลาง เพราะมีสาขาวิชาที่สอดคล้องกับการประกอบอาชีพตามสภาพสังคมและเศรษฐกิจในพื้นที่

ปัญหาความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ ปัตตานี ยะลาและนราธิวาส นับตั้งแต่วันที่ 4 มกราคม 2547 เป็นต้นมา ถือเป็นวิกฤตการณ์ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อวิถีชีวิต เศรษฐกิจและสังคมของประชาชน ส่งผลให้กลายเป็นพื้นที่อ่อนไหว และอยู่ในการเฝ้าระวังของรัฐบาลอย่างเข้มงวด แม้ผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่ายต่างพยายามแก้ไขปัญหาด้านบุคลากรและงบประมาณ แต่ก็ยังไม่ทำให้ความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนความมั่นคงและเศรษฐกิจได้รับการแก้ไข ปัญหาอย่างจริงจังจนกลายเป็นปัญหาระดับชาติ ซึ่งมีสาเหตุมาจากความขัดแย้งทางประวัติศาสตร์ ความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรมและประเพณีที่สะสมมายาวนาน โดยเฉพาะจังหวัดปัตตานี เป็นจังหวัดที่ได้รับผลกระทบอย่างมากจากปัญหาที่เกิดขึ้น เนื่องจากมีอุตสาหกรรม การประมงขนาดใหญ่ นอกจากนี้ยังเป็นที่ตั้งของสถาบันทางการศึกษาที่มีชื่อเสียงระดับประเทศคือ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ซึ่งได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ผู้ก่อการร้าย ได้ทำร้ายนักศึกษาของสถาบันจนเสียชีวิต สร้างความหวาดกลัวให้แก่นักศึกษา อาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัย ส่งผลให้นักศึกษาและอาจารย์บางส่วน ยื่นความจำนงลาออกและขอโอนย้ายไปศึกษาและสอนในสถาบันอื่น นอกจากนี้ในปีการศึกษา 2547 มีนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์คัดเลือก ระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้สละสิทธิ์ในการเข้าศึกษาต่อเป็นจำนวนมาก(ข่าวสด, 2547)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี อันเป็นจังหวัดนอกเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีจำนวนนักเรียนสอบเข้าศึกษาต่อที่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีมากที่สุดถึง 418 คนในปีการศึกษา 2548 (งานทะเบียนนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2548)ว่าเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนอย่างไร และมีปัจจัยอื่นใดเกี่ยวข้อง เพื่อนำผลจากการศึกษาไปเป็นแนวทางในการบริหารจัดการศึกษา และกำหนดเป็นนโยบายของมหาวิทยาลัยในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการตัดสินใจที่จะเข้ามาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างในการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ และความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีกับการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการบริหารจัดการศึกษา และกำหนดเป็นนโยบายของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการตัดสินใจศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เฉพาะพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2548 จำนวน 2,327 คน

นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

เพศ หมายถึง นักเรียนเพศชาย และเพศหญิง

แผนการเรียน หมายถึง กลุ่มแผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ และแผนการเรียนศิลปศาสตร์

ผลการเรียน หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2

รายได้ต่อเดือนของครอบครัว หมายถึง ระดับรายได้ต่อเดือนของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2

การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ หมายถึง การรับทราบข้อมูล ข้อเท็จจริง รายละเอียด เกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 จากแหล่งต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ เอกสาร วารสาร โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต การพูดคุยกับเพื่อน โรงเรียน ครอบครัวและญาติ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 เกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้

ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี หมายถึง การที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 สามารถจดจำรายละเอียด และขยายความในเรื่องหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

การตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี หมายถึง การวิเคราะห์ปัญหา การรวบรวมข้อมูล และกำหนดทางเลือก การพิจารณาทางเลือก การตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด และการปฏิบัติตามทางเลือกของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่เขตการศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การวิจัยเรื่อง การตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบเป็นแนวทางในการศึกษาโดยกำหนดหัวข้อเรื่อง 8 หัวข้อตามลำดับดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร
3. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
4. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้
5. ปัญหาชายแดนภาคใต้
6. หลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
7. พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2
8. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ

ความหมายของการตัดสินใจ

Barnard (1938 อ้างถึงในวุฒิชัย, 2523: 3) ได้กล่าวถึงการตัดสินใจว่าเป็นวิธีการที่จะลดจำนวนทางเลือกลงมาโดยใช้เทคนิคใดก็ตามที่จะเลือกทางเลือกเหล่านั้นมาเหลือทางเดียว

เซาว์ (2530: 2) กล่าวว่า การตัดสินใจหมายถึง กระบวนการเลือกหนทางปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งจากบรรดาทางเลือกต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ โดยอาศัยหลักเกณฑ์บางประการประกอบการพิจารณาในการตัดสินใจ

ถวิล (2530: 132) กล่าวว่า การตัดสินใจจะเป็นแต่เพียงความตั้งใจที่ดีเท่านั้น จนกว่าการตัดสินใจนั้นกลายเป็นการดำเนินการปฏิบัติ

ประชุม (2539: 253) ได้สรุปความหมายของการตัดสินใจไว้ว่า เป็นกระบวนการในการสร้างทางเลือกการดำเนินงานใด ๆ หลาย ๆ ทาง แล้วพิจารณาตรวจสอบประเมินผลทางเลือกเหล่านั้น เพื่อเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเลือกเดียวนำไปดำเนินงาน

อนันต์ (2541: 117) กล่าวว่า การตัดสินใจก็คือ การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุด ซึ่งจะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่มีอยู่หรือกำหนดขึ้น

ทิพย์วัลย์ (2546: 110) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นการเลือกทางเลือกมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา ซึ่งต้องมีทางเลือกหลาย ๆ ทางเกิดขึ้นก่อน แล้วยนำมาเปรียบเทียบกันจนได้ทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาต่อไป

จากความหมายของการตัดสินใจที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปได้ว่า การตัดสินใจหมายถึง การเลือกคิดอันจะนำไปสู่การปฏิบัติหลาย ๆ ทางเลือก เพื่อให้ได้ทางเลือกที่เห็นว่าดีที่สุดเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตั้งใจ

ธรรมชาติของการตัดสินใจ

การตัดสินใจเป็นกระบวนการเลือกในระหว่างทางเลือกต่าง ๆ แต่ในกระบวนการเลือกทางเลือกต่าง ๆ ดังกล่าวนั้นมีสิ่งที่เกี่ยวข้องหลายประการ วุฒิชัย (2523) ให้ความเห็นว่า การตัดสินใจมีระดับความสำคัญอยู่ 3 ประการ ซึ่งถือว่าเป็นธรรมชาติของการตัดสินใจ คือ

1. กิจกรรมด้านหาข้อมูล หมายถึงการสืบเสาะหาข้อมูล ข่าวสารสภาพสิ่งแวดล้อมสำหรับใช้ในการตัดสินใจ
2. กิจกรรมการออกแบบ เป็นการสร้างการพัฒนา และการวิเคราะห์แนวทางต่าง ๆ ที่น่าจะนำไปปฏิบัติได้
3. กิจกรรมการคัดเลือก คือการเลือกทางอันเหมาะสมที่จะทำไปปฏิบัติจริง

ขั้นตอนทั้งสามประการนี้ทำให้เห็นธรรมชาติที่สำคัญของการตัดสินใจว่า เป็นกระบวนการตามลำดับขั้น อันที่จะเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งออกมาสำหรับใช้ในการปฏิบัติ ดังนั้นหลักการตัดสินใจมิได้สิ้นสุดที่การเลือกแนวทางปฏิบัติ แต่จะสิ้นสุดที่การปฏิบัติตามแนวทางที่เลือกไว้แล้ว

กระบวนการตัดสินใจ

นักวิชาการที่ศึกษากระบวนการตัดสินใจได้แบ่งขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจในลักษณะที่แตกต่างกันตามความคิดของแต่ละบุคคลโดยแบ่งตามกิจกรรมที่บุคคลได้ทำขึ้นซึ่งแบ่งออกเป็นหลายขั้นตอนการแบ่งขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจนั้นได้มีผู้แบ่งไว้หลายแบบ เช่น

วุฒิชัย (2525: 4-10) แบ่งขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ

1. การกำหนดตัวปัญหา เป็นการสร้างความแน่ใจโดยการค้นหา ทำความเข้าใจกับตัวปัญหาที่แท้จริง

2. การหาข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหานั้น การที่จะเกิดปัญหาใด ๆ ขึ้นมาจำเป็นต้องมีสาเหตุ ดังนั้นการแสวงหาข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหานั้นก็เป็นการแสวงหาสิ่งที่เป็นสาเหตุหรือสิ่งที่ก่อให้เกิดตัวปัญหานั้น การหาข่าวสารควรจะเป็นไปตามแนวคิดที่ว่าข่าวสารที่หามาขึ้นจำเป็นต้องมีความเกี่ยวข้อง และจำเป็นกับตัวปัญหาตลอดจนมีความเพียงพอในการแก้ปัญหา

3. การประเมินข่าวสาร ข่าวสารที่ได้มาจำเป็นต้องมีการประเมินค่าว่าข่าวสารที่ได้มานั้นถูกต้อง เหมาะสม เพียงพอ และสามารถที่จะนำไปวิเคราะห์ปัญหาได้หรือไม่ ซึ่งจะทำให้มีการแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมหลังจากประเมินค่าข่าวสารแล้วว่าไม่เพียงพอหรือไม่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหาที่ทำการแก้ปัญหาหรือตัดสินใจ

4. การกำหนดทางเลือก การกำหนดทางเลือกเป็นความพยายามที่จะครอบคลุมวิธีการที่จะแก้ปัญหาได้ในหลาย ๆ วิธี ในการกำหนดทางเลือกหลายๆทางนั้นทางเลือกทุกทางอาจจะช่วยเราแก้ไข ปัญหา แต่อาจจะมีความสำคัญหรือจำเป็น ตลอดจนความเหมาะสมในหลาย ๆ ระดับด้วยกัน ความจำเป็นอีกอย่างคือ การกำหนดทางเลือกที่มีลำดับความสำคัญของการแก้ปัญหา เพื่อที่จะสรุปในการที่จะเลือกในขั้นต่อไป

5. การเลือกทางเลือก ในขั้นนี้เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นการตัดสินใจอย่างแท้จริง ความจริงแล้วขั้นนี้ก็เพียงอีกขั้นหนึ่งที่อยู่ในขั้นตอนของการตัดสินใจ

อรุณ (2534: 5) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการใช้เหตุผลในการตัดสินใจ ดังนี้

1. การทำความเข้าใจในเรื่องของปัญหา
2. การกำหนดและหาทางเลือกในการแก้ไขปัญหา
3. การวิเคราะห์ทางเลือก
4. การเปรียบเทียบแต่ละทางเลือก
5. เลือกทางเลือกที่แก้ปัญหาคดีที่สุด

ในการศึกษาเกี่ยวกับขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจดังกล่าวข้างต้น กล่าวไว้ว่า แม้นักวิชาการจะแบ่งขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจแตกต่างกัน แต่ขั้นตอนหลักที่สำคัญในกระบวนการตัดสินใจในเชิงทฤษฎีประกอบด้วยพฤติกรรม 5 ขั้นตอน คือ การตระหนักและวิเคราะห์ปัญหา การรวบรวมข้อมูล และกำหนดทางเลือก การประเมินหรือพิจารณาทางเลือก การตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด และการปฏิบัติตามทางเลือก รวมทั้งการติดตามผล

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ การตัดสินใจ หมายถึง การวิเคราะห์ปัญหา การรวบรวมข้อมูล และกำหนดทางเลือก การพิจารณาทางเลือก การตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด และการปฏิบัติตามทางเลือกของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร

ความหมายของการรับรู้

เทพพนม และสวิง (2540: 6) สรุปลว่า การรับรู้ หมายถึง กระบวนการในการเลือกรับ การจัดระเบียบและการแปลความหมายของสิ่งเร้าที่บุคคลพบเห็นหรือมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องด้วยในสิ่งแวดล้อมหนึ่ง ๆ

มาลี (2544: 156) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การรับรู้ หมายถึง กระบวนการแปลความหมายจากการสัมผัสต่อสิ่งเร้า ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์เดิมด้วย

วิภาพร (2545: 232) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การรับรู้ หมายถึง กระบวนการซึ่งบุคคลแปลหรือตีความหมายของการรู้สึกสัมผัสที่ได้รับจากตาเห็นภาพ จมูกได้กลิ่น หูได้ยินเสียง ผิวหนังรับสัมผัส ฯลฯ ออกมาเป็นพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งที่มีความหมายหรือรู้จักเข้าใจได้ การที่มนุษย์

สามารถจะแปลความหมายจากการรู้สึกสัมผัส และมีปฏิริยาโต้ตอบต่อสิ่งแวดล้อมภายนอกได้ดีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความรู้สึกเดิมหรือประสบการณ์ในอดีต ระดับสติปัญญา การสังเกต พิจารณา เจตคติ ความเชื่อ ค่านิยม การคาดหวัง สภาวะจิตใจของบุคคลในขณะนั้น ตลอดจนชนิดและธรรมชาติของสิ่งเร้าด้วย

คักดีไทย (2545: 82) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การรับรู้คือ กระบวนการที่อินทรีย์หรือสิ่งมีชีวิตพยายามทำความเข้าใจสิ่งแวดล้อมโดยผ่านทางประสาทสัมผัส ดังนั้นกระบวนการเริ่มต้นจากการใช้อวัยวะสัมผัสจากสิ่งเร้า และจัดระบบสิ่งเร้าใหม่ภายในระบบความคิดในสมอง ภายหลังจากนั้นจึงจะแปลความหมายว่าสิ่งเร้าที่สัมผัสเข้ามานั้นคืออะไร ขั้นตอนการแปลความหมายนี้เป็นขั้นที่อินทรีย์จะใช้ประสบการณ์เก่าเป็นพื้นฐานของการแปลความหมาย

จากความหมายที่ได้กล่าวถึงข้างต้น สรุปได้ว่า การรับรู้ หมายถึง กระบวนการที่สมองจัดระเบียบ ตีความ แปลความหมายของสิ่งเร้าที่มากกระทบประสาทสัมผัสทั้งห้า โดยอาศัยประสบการณ์เดิมช่วยในการประมวลผลออกมา

ทิพย์วัลย์ (2546: 126-127) ให้ความหมายไว้ว่า ข่าวสาร คือ การนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ ประมวลผลเพื่อเป็นความรู้ เป็นข้อสรุป เป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจ ส่วนข่าว คือ รายงานข้อเท็จจริง เหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นจากทั่วทุกมุมโลก ตลอดจนความคิดเห็นของบุคคลต่างๆซึ่งมีความสำคัญและเป็นที่น่าสนใจ อันส่งผลกระทบต่อคนหมู่มากในชุมชนหรือสังคมในทุกๆด้าน ผ่านการเผยแพร่เป็น 2 รูปแบบใหญ่ๆคือ รูปแบบเอกสารสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร เอกสารแผ่นพับ โปสเตอร์ เป็นต้น และรูปสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ ซีดีรอม เป็นต้น

ดังนั้นสรุปได้ว่า การรับรู้ข่าวสาร คือ กระบวนการที่สมองเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการเผยแพร่ในรูปแบบของเอกสารและสื่อต่างๆมาทำการวิเคราะห์หาข้อสรุปเพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจ

กระบวนการรับรู้

วิภาพร (2545: 232-233) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการรับรู้ประกอบด้วยองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติ และชนิดของสิ่งเร้า สิ่งเร้าหมายถึง สิ่งต่างๆ ที่เข้ามาเร้าอวัยวะรับสัมผัส แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ สิ่งเร้าภายนอก และสิ่งเร้าภายใน สิ่งเร้าภายนอกได้แก่ วัตถุ คน พ่อแม่ สถานการณ์ภายนอกรอบตัวเรา เช่น แสงสว่าง เสียง เพื่อน โรงเรียน โรงพยาบาล ฯลฯ สิ่งเร้าภายในได้แก่ สิ่งกระตุ้นหรือเร้าภายในบุคคลให้เกิดพฤติกรรมรับรู้ เช่น ความต้องการของร่างกายกระตุ้นให้เกิดการรับรู้เรื่องอาหารและที่อยู่อาศัย ความตั้งใจกระตุ้นให้เกิดการรับรู้เรื่องการเรียนรู้ขึ้น ขณะอารมณ์ดีกระตุ้นให้เกิดการรับรู้หนังสือที่อ่านมากขึ้น เป็นต้น

2. การรู้สึกสัมผัส หมายถึง อาการที่อวัยวะรับสัมผัสแต่ละชนิด สัมผัสกับสิ่งเร้า เพื่อให้บุคคลรับรู้สิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว จากการศึกษาของนักจิตวิทยาพบว่า มนุษย์จะสามารถรับรู้สิ่งเร้าโดยผ่านทางตามากที่สุด รองลงมาคือการรับรู้ทางหู

3. การตีความ หรือการแปลความหมายจากการรู้สึกสัมผัสจากการทำงานของสมองมนุษย์ เริ่มจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากระบบรับรู้ความรู้สึกและนำมาตีความ หรือแปลความหมาย ซึ่งจะถูกต้องมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับอิทธิพลของปัจจัยต่างๆ ดังต่อไปนี้

3.1 ลักษณะของสิ่งเร้า ได้แก่ ขนาด รูปร่าง สี ความแปลกใหม่

3.2 สภาพร่างกายของบุคคล ได้แก่ สุขภาพ ความเหนื่อยล้า ความผิดปกติของร่างกาย

3.3 สภาพจิตใจของบุคคล ได้แก่ ความตั้งใจ ความสนใจ สติปัญญา และความมีอคติ

3.4 ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ วัฒนธรรม ประเพณี สถานะทางเศรษฐกิจ เป็นต้น

สรุป การรับรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของกระบวนการดังนี้

1. สิ่งเร้ามากระทบอวัยวะรับความรู้สึกของอินทรีย์
2. กระแสประสาทที่รับความรู้สึกส่งไปยังระบบประสาทส่วนกลางซึ่งมีศูนย์อยู่ที่สมอง
3. สมองแปลความหมายออกมาเป็นความรู้ความเข้าใจโดยอาศัยประสบการณ์เดิม ความจำ บุคลิกภาพ ระดับสติปัญญา และองค์ประกอบอื่นๆ
4. เกิดพฤติกรรม หรือการตอบสนอง

กระบวนการเปิดรับข่าวสาร

พิชา (2545: 23) ได้กล่าวถึงกระบวนการเปิดรับข่าวสารว่าส่วนใหญ่มี 2 ลักษณะ คือ การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และสื่อบุคคล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การเลือกรับหรือการเลือกใช้ บุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อและข่าวสารจากแหล่งสารต่างๆ ตามความสนใจและความต้องการของตนเพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาและเป็นข้อมูลเพื่อสนองความต้องการของตน

2. การเลือกให้ความสนใจ นอกจากบุคคลจะเลือกเปิดรับข่าวสาร บุคคลยังเลือกให้ความสนใจต่อข่าวสารที่ได้รับซึ่งสอดคล้องหรือเข้ากันดีกับทัศนคติหรือความเชื่อเดิมของตน ในขณะเดียวกันก็พยายามหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ขัดแย้งกับทัศนคติหรือความคิดดั้งเดิม เพราะการได้รับข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับความรู้สึก จะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจและสับสนได้

3. การเลือกรับรู้และตีความหมาย เมื่อบุคคลเปิดรับข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่งแล้ว ผู้รับสารอาจมีการเลือกรับรู้และตีความสารที่ได้รับด้วยตามประสบการณ์ของแต่ละคน ผู้รับสารจะตีความข่าวสารตามความเข้าใจของตนเองหรือตามทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ และแรงจูงใจของตนในขณะนั้น

4. การเลือกจดจำ เมื่อบุคคลเลือกสนใจ เลือกรับรู้ และตีความข่าวสารไปในทิศทางที่สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของตนแล้ว บุคคลยังเลือกจดจำเนื้อหาสาระของข่าวสารในส่วนที่ต้องการจำเข้าไว้เป็นประสบการณ์ ในขณะเดียวกันก็มักจะลืมข่าวสารที่ไม่ตรงกับความสนใจของตน

กระบวนการติดต่อสื่อสาร

ปรียาพร (2544: 146-149) กล่าวว่า การติดต่อสื่อสารประกอบด้วยกระบวนการ ดังดังนี้

1. ผู้ส่ง หมายถึง ผู้พูด ผู้เขียน ผู้แสดงมีข่าวสาร ความคิดเห็นหรือความจริงที่ต้องการส่งไป เรียกว่า ความคิด ความคิดนี้สำคัญที่สุดและเป็นพื้นฐานของข่าวสาร ความคิดเกิดขึ้นตามเหตุผล ความคิดจะลึกซึ้งเพียงไรขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้คิดจะส่งสาร ผู้ส่งควรคิดเป็นลำดับขั้นคิดให้แจ่มแจ้งและมีความหมายก่อนส่งข่าวสารไป

2. ส่งรหัส ผู้ส่งพยายามเรียบเรียงความคิดนั้นออกมาเป็นคำพูด สัญลักษณ์ การแสดง การส่งรหัส เป็นสิ่งจำเป็นเพราะข่าวสารจะส่งผ่านไปผู้อื่นได้ก็ด้วยการมีสื่อ ด้วยเหตุนี้ถ้าผู้ส่งสามารถใช้สื่อได้ถูกต้องและง่ายก็สะดวกแก่ผู้รับ

3. ข่าวสาร ข่าวสารที่ใช้แบ่งเป็น 2 รูปแบบ คือ ข่าวสารที่ใช้วาจาได้แก่ การใช้คำพูด การเขียน ส่วนข่าวสารที่ไม่ใช้วาจาได้แก่ การใช้สัญลักษณ์เป็นสื่อในการส่งข่าวสาร การส่งข่าวสารที่

สำคัญคือ ประสิทธิภาพของสื่อที่ส่งไปยังผู้รับจะต้องมีคุณสมบัติหลายประการ เพื่อที่ว่าข่าวที่เผยแพร่ออกไปมีผลรับกับผู้รับแน่นอน ได้แก่ ความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล ความกลมกลืน เนื้อหา ความต่อเนื่อง ช่องทางที่ส่งข่าวสาร ความชัดเจน และความสามารถของผู้รับ

4. ช่องรับข่าวสาร ช่องรับข่าวสารเป็นการถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง เช่น กระดาษสำหรับการเขียนจดหมาย ไมโครโฟนสำหรับการกระจายข่าวสาร การติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต้องมีช่องทางข่าวสารที่เหมาะสมกับข่าวสารที่ส่งไป

5. ผู้รับ ผู้รับข่าวสารได้ดี ต้องสอดคล้องกับสื่อ เช่น ถ้าสื่อด้วยคำพูด ผู้รับต้องเป็นผู้ฟังที่ดีฟังแล้วจับใจความได้ ถ้าสื่อด้วยการเขียน ผู้รับต้องอ่านแล้วจับใจความได้ คุณสมบัติของผู้รับ ได้แก่ วัย เพศ การศึกษา ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ บริเวณที่อยู่อาศัย ศาสนา เชื้อชาติและภาษาที่แตกต่างกัน

6. การถอดรหัส การถอดรหัสเป็นกระบวนการตีความหมายของผู้รับ การแปลความหมายเป็นข่าวสารเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอน ขั้นตอนแรกผู้รับต้องเป็นผู้รู้ข่าวสารก่อนแล้วจึงตีความ การถอดรหัสมีผลขึ้นกับประสบการณ์ของผู้รับ การประเมินผลของผู้รับ ภาษาท่าทางและความคาดหวังของผู้รับ

7. สิ่งรบกวน สิ่งรบกวนที่ทำให้การส่งสารเกิดความเข้าใจผิด และตีความหมายผิดไป เช่น ในเรื่องของเสียง อาจหมายถึง ความไม่ตั้งใจฟัง สื่อขาดประสิทธิภาพ เสียงไม่ชัดเจน เสียงค่อย ซึ่งสามารถเกิดได้ทุกขั้นตอนของการสื่อสาร

8. ข้อมูลย้อนกลับ การให้ข้อมูลย้อนกลับ เป็นการตีกลับของกระบวนการติดต่อสื่อสาร ถึงความรู้สึกของผู้รับสารซึ่งได้กลายเป็นผู้ส่งสาร ซึ่งมีรูปแบบของการย้อนกลับแตกต่างกันไปบางทีก็เป็นการย้อนกลับจากผู้รับ บางทีผู้รับไม่แสดงออก แต่ก็มี การย้อนกลับทางอ้อมจากบุคคลอื่นถ้าไม่มีข้อมูลย้อนกลับ ฝ่ายจัดการจะไม่รู้หรือรู้สายเกินไปที่จะแก้ไขสถานการณ์หาข้อสรุปนั้น ๆ

สำหรับการวิจัยครั้งนี้การรับรู้ข่าวสาร คือ การรับทราบข้อมูล ข้อเท็จจริง รายละเอียดเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 จากแหล่งต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ เอกสาร วารสาร โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต การพูดคุยกับเพื่อน โรงเรียน ครอบครัวและญาติ

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

Webster's Collegiate Dictionary (1996: 815) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็น ไว้ว่า

1. ความเชื่อ ทศนะ การพิจารณา หรือการวินิจฉัย หรือการประเมินผลอย่างมีรูปแบบในใจ เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ

2. ความเชื่อที่มีน้ำหนักมากกว่าความรู้สึกในใจและมีน้ำหนักน้อยกว่าความรู้ที่แท้จริง หรือ มุมมองที่เกิดขึ้นทั่วไป

3. การแสดงออกถึงการพิจารณาหรือคำแนะนำอย่างมีรูปแบบ โดยผู้เชี่ยวชาญหรือการ แสดงออก เช่น การตัดสิน หรือการวินิจฉัยอย่างมีรูปแบบด้วยเหตุผลตามกฎหมาย หรือหลักเกณฑ์ที่ ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจที่มีกฎหมายรองรับ

พจนานุกรมสังคมิวิทยา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2532: 246) ได้บัญญัติคำว่าความคิดเห็น ซึ่งตรงกับคำว่า Opinion ในภาษาอังกฤษไว้ว่า หมายถึง

1. ข้อพิจารณาเห็นว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญาความคิดประกอบ ถึงแม้จะไม่ได้อาศัย หลักฐานพิสูจน์ยืนยัน ได้เสมอไปก็ตาม

2. ทศนะหรือประมาณการเกี่ยวกับเนื้อหาหรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง

3. คำแถลงที่ยอมรับนับถือกันว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อปัญหาที่มีผู้นำมาขอปรึกษา คำว่าความคิดเห็นมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า เจตคติ ซึ่งมีคำอธิบายไว้ว่าแนวโน้มที่บุคคลได้รับ มาหรือเรียนรู้มา และกลายเป็นแบบอย่างในการแสดงปฏิกิริยาสันับสนุน หรือเป็นปฏิกิริยาต่อบางสิ่ง บางอย่างหรือต่อบุคคลบางคน

จำรอง (2534: 2) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใด ในลักษณะที่ไม่ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติ ความคิดเห็นนั้นอาจกล่าวได้ว่าเป็นการแสดงออกของทัศนคติ ก็ได้ แต่มีส่วนที่แตกต่างไปจากทัศนคตินั้นเจ้าตัวอาจจะตระหนักหรือไม่ตระหนักก็ได้

บุญเรียง (2534: 78) ความคิดเห็นหมายถึง การแสดงออกทางวาจาของเจตคติการที่บุคคลกล่าวว่าเขามีความเชื่อ หรือความรู้สึกอย่างไรเป็นการแสดงความคิดเห็นของบุคคลดังนั้นการวัดความคิดเห็นของบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้

จากการให้ความหมายของความคิดเห็นของท่านทั้งหลาย ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของความคิดเห็นกล่าวคือ ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึก ทัศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมของแต่ละบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ เรื่องราว หรือสถานการณ์ต่างๆ ที่ประสบในสังคม โดยมีพื้นฐานมาจากภูมิหลังทางสังคม ความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมต่างๆ ของบุคคลนั้นๆ โดยไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

จำเรียง (2536: 248-249) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคิดเห็นว่า ขึ้นอยู่กับกลุ่มทางสังคมในหลายประการ คือ

1. ภูมิหลังทางสังคม หมายถึงกลุ่มคนที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกัน โดยทั่วไปจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไปด้วย เช่น ความคิดเห็นระหว่างผู้เยาว์กับผู้สูงอายุ ชาวเมืองกับชาวชนบท เป็นต้น

2. กลุ่มอ้างอิง หมายถึง การที่คนเราจะคบหาสมาคมกับใคร หรือกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้แก่ผู้ใด หรือการกระทำที่ดำเนินถึงอะไรบางอย่างร่วมกันหรืออ้างอิงกันได้ เช่น ประกอบอาชีพเดียวกัน การเป็นสมาชิกกลุ่มหรือสมาคมเดียวกัน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ย่อมมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นด้วย

3. กลุ่มกระตือรือร้น หรือกลุ่มเฉื่อยชา หมายถึง การกระทำใดที่ก่อให้เกิดความกระตือรือร้นเป็นพิเศษอันจะก่อให้เกิดกลุ่มผลประโยชน์ขึ้นมาได้ ย่อมส่งผลต่อการจงใจให้บุคคลที่เป็นสมาชิกเหล่านั้นมีความคิดเห็นที่คล้อยตามได้ไม่ว่าจะให้คล้อยตามในทางที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ตาม ในทางตรงกันข้ามกลุ่มเฉื่อยชาที่จะไม่มีอิทธิพลต่อสมาชิกมากนัก

กิตติ (2542: 12-13) ได้สรุปปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลแต่ละคนแสดงความคิดเห็นที่อาจเหมือนกันหรือแตกต่างกันออกไป คือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1.1 ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย คือ เพศ อวัยวะ ความครบถ้วนสมบูรณ์ของอวัยวะต่าง ๆ คุณภาพของสมอง

1.2 ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็น และการศึกษาทำให้บุคคลที่มีความรู้ในเรื่องต่างๆ มากขึ้น และคนที่มีความรู้มากมักจะมีความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผล

1.3 ความเชื่อ ค่านิยม และเจตคติของบุคคลต่อเรื่องราวต่างๆ ซึ่งอาจจะได้จากการเรียนรู้กลุ่มบุคคลในสังคม หรือจากการอบรมสั่งสอนของครอบครัว

2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่

2.1 สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ สิ่งต่างๆ เหล่านี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นของบุคคล เป็นการได้รับข่าวสาร ข้อมูลต่างๆ ของแต่ละบุคคล

2.2 กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล เพราะเมื่อบุคคลอยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใด ก็จะต้องยอมรับและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มหรือสังคมนั้น ซึ่งทำให้บุคคลนั้นมีความคิดเห็นไปตามกลุ่มหรือสังคมที่อยู่

2.3 ข้อเท็จจริงในเรื่องต่างๆ หรือสิ่งต่างๆ ที่บุคคลแต่ละคนได้รับ ทั้งนี้เพราะข้อเท็จจริงที่บุคคลได้รับแตกต่างกัน ก็จะมีผลต่อการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

การแสดงออกในด้านความคิดเห็น เป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแตกต่างกันตามปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคล ดังนี้ (ณพชัย, 2542: 9)

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล หมู่นณะ เรื่องราวต่างๆ หรือสถานการณ์ ความคิดเห็นเกิดขึ้นในตัวบุคคล จากการได้พบเห็น ค้นเคย อาจถือได้ว่าเป็นประสบการณ์โดยตรงและการได้ยิน ได้ฟัง ได้เห็นภาพถ่าย จากการอ่านหนังสือ โดยไม่ได้พบเห็นข้อเท็จจริง ถือว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม

2. ระบบค่านิยมและการตัดสินค่านิยม เนื่องจากกลุ่มชนและแต่ละกลุ่มชน มีค่านิยมและการตัดสินค่านิยมไม่เหมือนกัน คนแต่ละกลุ่มจึงมีความคิดเห็นต่อสิ่งเดียวกันแตกต่างกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล คือปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยตรง เช่น เพศ อายุ รายได้ และปัจจัยสภาพแวดล้อม คือปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยอ้อม เช่น สื่อมวลชน กลุ่มที่เกี่ยวข้อง และครอบครัว

การวัดความคิดเห็น

วัลลภ (2545: 102-107) กล่าวถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการวัดว่า มาตรวัดเจตคติ หรือทัศนคติ หรือความคิดเห็นที่นิยมใช้แพร่หลายมี 4 วิธี คือ

1. วิธีแบบสเกลวัดความต่างทางศัพท์ เป็นวิธีวัดทัศนคติ หรือความคิดเห็น โดยอาศัยคุณสมบัติที่มีความหมายตรงกันข้าม เช่น ดี-เลว ชยัน-ชู้เกียจ เป็นต้น

2. วิธีลิเคิ์ทสเกล เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นที่นิยมกันมากที่สุด เพราะเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติในทางชอบหรือไม่ชอบ โดยยึดอันดับความชอบหรือไม่ชอบซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบ และให้คะแนน 5 4 3 2 1 หรือ +1 +10 -1 -2 ตามลำดับ

3. วิธีกัทแมนสเกล เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นในแนวเดียวกัน และสามารถจัดอันดับของทัศนคติสูง-ต่ำ แบบเปรียบเทียบกันและกันได้จากต่ำสุดถึงสูงสุด และแสดงถึงการสะสมของข้อความคิดเห็น

4. วิธีเทอร์สโตนสเกล เป็นวิธีสร้างมาตรวัดออกเป็นปริมาตร แล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็น หรือทัศนคติไปในทางเดียวกัน และเสมือนว่าเป็น Scale ที่มีช่วงห่างเท่ากัน

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้

ความหมายของความรู้

ความรู้ หมายถึง บรรดาข้อเท็จจริง รายละเอียดของเรื่องราวและการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่มนุษย์ได้สะสม และถ่ายทอดต่อ ๆ กันมาตั้งแต่ในอดีตและเราสามารถรับทราบ และสะสมไว้ในรูปของการจำ สิ่งเหล่านั้นได้เป็นการแสดงออกของสมรรถภาพของสมองด้านความจำ เป็นพฤติกรรมขั้นต้นที่บุคคลสามารถจำได้โดยได้มาจากการศึกษา การได้ยิน การสังเกต และประสบการณ์ซึ่งสะสมและถ่ายทอดตลอดเวลา (ชวาล, 2526 ; จำนง, 2531; รัตติกรณ์, 2535)

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความรู้ หมายถึง การที่สามารถรู้ในข้อเท็จจริงและสามารถนำเอาความรู้ที่มีอยู่ไปขยายความเพิ่มเติมหรือปรับปรุง ตัดแปลง โดยสามารถที่จะบรรยายสิ่งต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผล เพื่อนำไปใช้ประพฤติปฏิบัติได้เป็นอย่างดี

เครื่องมือที่ใช้วัดความรู้

เครื่องมือที่ใช้วัดความรู้มีหลายชนิด แต่ละชนิดก็มีความเหมาะสมกับการวัดความรู้จากคุณลักษณะซึ่งแตกต่างกันออกไป ในที่นี้จะกล่าวถึงเครื่องมือที่ใช้วัดความรู้ที่นิยมกันมาก คือ การทดสอบ ซึ่งถือเป็นสิ่งเร้าเพื่อนำไปเร้าผู้ถูกสอบให้แสดงอาการตอบสนองออกมาด้วยพฤติกรรมบางอย่าง เช่น การพูด การเขียน ทำทาง ฯลฯ เพื่อให้สามารถสังเกตเห็น หรือสามารถนับจำนวนปริมาณได้ เพื่อนำไปแทนอันดับหรือคุณลักษณะของบุคคลนั้น รูปแบบของข้อสอบหรือแบบทดสอบมี 3 ลักษณะ ดังนี้ (ไพศาล, 2526: 35-36)

1. ข้อสอบปากเปล่า เป็นการสอบโดยใช้การโต้ตอบด้วยวาจาหรือคำพูดระหว่างผู้ทำการสอบกับผู้ถูกสอบโดยตรง หรือบางครั้งเรียกว่า การสัมภาษณ์

2. ข้อสอบข้อเขียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

2.1 แบบความเรียง เป็นแบบที่ต้องการให้ผู้ตอบอธิบายเรื่อง บรรยาย เรื่องราวประพันธ์ หรือวิจารณ์เรื่องราวเกี่ยวกับความรู้นั้น

2.2 แบบจำกัดความ เป็นข้อสอบที่ผู้ตอบพิจารณาเปรียบเทียบตัดสินข้อความหรือรายละเอียดต่าง ๆ มี 4 แบบ คือ

2.2.1 แบบถูกผิด

2.2.2 แบบเติมคำ

2.2.3 แบบจับคู่

2.2.4 แบบให้เลือกตอบ

3. ข้อสอบภาคปฏิบัติ เป็นข้อสอบที่ไม่ต้องการให้ผู้ถูกสอบตอบสนองออกมาด้วยคำพูดหรือการเขียนเครื่องหมายใด ๆ แต่มุ่งให้แสดงพฤติกรรมด้วยการกระทำจริงมักเป็นข้อสอบในเนื้อหาวิชาที่ต้องการให้ปฏิบัติจริง

การวัดความรู้

วิธีการวัดว่าใครมีความรู้ในเรื่องนั้นหรือไม่ สามารถทำได้โดยตั้งคำถามที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง วิธีการ และความรู้รวบยอดของเรื่องราวนั้น ๆ ให้ตอบ โดยถามแต่เพียงอย่างเดียวหรือครบทั้งสามอย่างก็ได้ จึงอาจกล่าวได้ว่าคนที่มีความรู้คือ ผู้ที่จำเนื้อเรื่องนั้นได้กับสามารถระลึกทั้งสามสิ่งนั้นออกมาได้นั่นเอง (ชวาล, 2526: 11) นอกจากนี้การวัดความรู้ การวัดความสามารถในการระลึกเรื่องราวข้อเท็จจริงหรือประสบการณ์ต่าง ๆ หรือเป็นการวัดการระลึกประสบการณ์เดิมที่บุคคลได้รับ คำสอน การบอกกล่าว การฝึกฝนของผู้สอน รวมทั้งจากตำราจากสิ่งแวดลอมต่าง ๆ ด้วยคำถามวัดความรู้ โดยแบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ (ไพศาล, 2526: 69-104)

1. ถามความรู้ในเนื้อเรื่อง เป็นการถามรายละเอียดของเนื้อหา ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ของเรื่องราวทั้งหลายประกอบด้วยคำถามประเภทต่าง ๆ เช่น ศัพท์ นิยาม กฎ และความจริงหรือรายละเอียดของเนื้อหาต่าง ๆ

2. ถามความรู้ในวิธีดำเนินการ เป็นการถามวิธีปฏิบัติต่าง ๆ แบบแผนประเพณี ขั้นตอนของการปฏิบัติทั้งหลาย เช่น ถามระเบียบแบบแผน ลำดับขั้น และแนวโน้ม การจัดประเภท และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ

3. ถามความรู้รวบยอด เป็นการถามความสามารถในการจดจำข้อสรุป หรือหลักการของเรื่องที่เกิดจากการผสมผสานลักษณะร่วม เพื่อรวบรวมและย่อลงมาเป็นหลักหรือหัวใจของเนื้อหานั้น

ปัญหาชายแดนภาคใต้

สภาพปัญหา

ปรีชา (2548: 20-22) กล่าวว่า จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศ มีปัญหาซึ่งถือได้ว่ากำลังเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของชาติอย่างยิ่ง ถ้าจะเปรียบประเทศเหมือนผ้าขาวผืนใหญ่ แต่มีรอยจุดดำเพียงจุดเดียวก็ถือว่าผ้าผืนนั้นมีใช้ผ้าที่สะอาด ในการที่จะลบจุดดำนั้นได้ ก็ต้องเสริมสร้างความมั่นคง ทั้งด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ การทหาร และด้านสังคมวิทยา

การก่อการร้ายที่กำลังเกิดขึ้นในจังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่เหมือนกับการก่อการร้ายที่เกิดขึ้นในส่วนอื่นของประเทศ โดยเฉพาะในจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสงขลาบางส่วน มีสาเหตุมา

จากความแตกต่างทางสังคม ในทางภาษา ศาสนา ขนบธรรมเนียม ประเพณี ทำที่และค่านิยม โดยสืบเนื่องมาจากภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ เพราะชนพื้นเมืองดั้งเดิมอพยพมาจากหมู่เกาะในแหลมมลายูตอนใต้ เช่น จากเกาะชวา เกาะสุมาตรา เป็นต้น และนับถือศาสนาอิสลาม พุทธศาสนาพื้นเมือง ต่อมาภายหลังได้สูญเสียอำนาจในทางการเมืองการปกครองเนื่องจากการปฏิรูประบบการปกครองในรัฐสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จากระบบกึ่งเมืองมาเป็นระบบมณฑลเทศาภิบาล ในปี 2445 ทำให้บุคคลและคณะบุคคลที่หวังจะได้อำนาจในทางการเมือง การปกครองก่อนเปลี่ยนแปลงระบบการปกครอง อ้างเอาประวัติศาสตร์การปกครองในอดีต ศาสนา ภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ไม่เหมือนกัน มาชี้แนะและหยิบยกมาเป็นเงื่อนไขในการแบ่งแยกดินแดน โดยโฆษณาชวนเชื่อ ปลุกระดมให้มุสลิมด้วยกันคล้อยตามและเกลียดชังรัฐบาล

ปัจจุบันรัฐบาลได้ปฏิบัติการเชิงรุก เน้นการปราบปราม เป็นเหตุให้เกิดการกระทบกระทั่งกันเกิดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินเป็นอันมาก จึงกลายเป็นปฏิกิริยากับเจ้าหน้าที่ของรัฐในที่สุดผู้หลงผิดก็รวมตัวกันเป็นกลุ่มและกระบวนกร โดยแสวงหาแหล่งเกื้อกูลอื่น ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ในอดีตเรียกว่าขบวนการแบ่งแยกดินแดนบ้าง ขบวนการอื่น ๆ บ้าง แต่ปัจจุบันรวมกันว่าผู้ก่อความไม่สงบ

ปัจจัยที่เอื้ออำนวยให้ผู้ก่อความไม่สงบในพื้นที่สามารถสร้างสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นได้แก่

1. เขาไม่ได้รับความเป็นธรรมในสังคมเกิดความไม่เข้าใจต่อกัน ไม่ให้เกียรติกัน ไม่เคารพในวิถีชีวิตเป็นเอกลักษณ์ ไม่มีความเสมอภาคในการศึกษาและมีการทำงาน ผู้มีอำนาจจะกินจะส่งบุตรหลานไปศึกษาต่อในต่างประเทศ โดยเฉพาะตะวันออกกลาง แต่รัฐบาลไม่ให้การดูแลสนับสนุน นอกจากไม่ได้เข้าทำงานในภาครัฐแล้ว ยังถูกตั้งข้อสังเกต ในทางตรงข้ามอีกด้วย ซึ่งต่างกับผู้ที่จบการศึกษาในประเทศตะวันตก จะได้รับการยอมรับและสามารถเข้าทำงานในหน่วยงานของรัฐอย่างมีหน้าตาในสังคม

2. รัฐบาลและประชาชนในส่วนของประเทศ มองมุสลิมภาคใต้ในทางลบ เช่น หากถูกจับกุมก็จะเข้าใจว่าเป็นความจริง โดยที่ยังไม่ได้ผ่านกระบวนการยุติธรรม ถูกมองว่าเป็นผู้สร้างปัญหาให้กับบ้านเมือง

3. นอกจากมุสลิมแล้วสังคมส่วนใหญ่ของประเทศมองว่า การยกเลิก ศอ.บต. และ พตท. 43 รัฐบาลมองปัญหาแต่เพียงด้านเดียว เป็นการประเมินสถานการณ์ที่ผิดพลาด ซึ่งแต่เดิม ศอ.บต. เป็นองค์กรที่ระบายนความอัดอั้นตันใจ และปัญหาต่างๆ ของชาวบ้าน ศอ.บต. สามารถเยียวยาปัญหาต่างๆ ของเขาได้ ยามที่ไม่มีปัญหา ก็มีการส่งเสริมอาชีพให้หนุ่มสาวกลุ่มแม่บ้านได้มี

งานทำ มีการลดช่องว่างระหว่างรัฐกับประชาชนได้ระดับหนึ่ง เหมือนไฟสุมขอน แต่ไม่สามารถลุกลามต่อไปได้

4. เมื่อเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงขึ้นรัฐบาลไม่เคยแถลงว่าเป็นการกระทำของใคร กลุ่มใด และไม่สามารถจับผู้กระทำผิดมาลงโทษได้ บางกรณีเกิดในเวลากลางวันต่อหน้าชุมชนเป็นจำนวนมาก บางกรณีจับผู้บริสุทธิ์และใช้วิธีการมาบังคับต่างต่างนานาให้รับสารภาพ ประชาชนจึงมีความกลัวทั้งทหาร ตำรวจ และโจร มองตำรวจและทหารเป็นศัตรู

5. ปัจจัยที่เกื้อกูลต่อการดำเนินงานของผู้ก่อความไม่สงบที่สำคัญ ๆ คือ

5.1 ปัจจัยที่เกี่ยวกับศาสนา 75% ของจังหวัดชายแดนภาคใต้ และ 80% ของคนใน 3 จังหวัด คือ ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส นับถือศาสนาอิสลาม ในทัศนะของรัฐบาลมองคนเหล่านี้เป็นชนกลุ่มน้อยของประเทศ แต่เป็นชนกลุ่มใหญ่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

5.2 ปัจจัยที่เกี่ยวกับภาษา โดยที่ประชาชนไทยมุสลิมกับกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบ พูดภาษาเดียวกัน เป็นญาติพี่น้องกัน มีเชื้อสายเป็นทายาทของเจ้าเมืองเก่าที่สูญเสียอำนาจ จึงง่ายต่อการโฆษณาชวนเชื่อ การปลุกกระดมมวลชน และแสวงหาแนวร่วม

5.3 ปัจจัยที่เกี่ยวกับการศึกษา ด้วยเหตุที่คนส่วนใหญ่อ่านและพูดภาษาไทยไม่ได้ เพราะแต่เดิมจะถูกโฆษณาชวนเชื่อว่าการพูดและอ่านภาษาไทยเป็นบาป ไปโรงเรียน นำหนังสือภาษาไทยเข้าบ้านไม่ได้ เป็นอุปสรรคต่อเจ้าหน้าที่ในการชี้แจงทำความเข้าใจ ข้าราชการเองก็พูดภาษาท้องถิ่นไม่ได้

5.4 ปัจจัยที่เกี่ยวกับเด็กกำพร้า โดยที่สังคมมุสลิมมีการแต่งงานตั้งแต่อายุยังน้อยไม่เข้าใจวิถีชีวิตพอ มีปัญหาการหย่าร้างมาก เด็กถูกทอดทิ้งอยู่กับมารดา เมื่อมารดาแต่งงานใหม่เด็กเหล่านี้จะเติบโตในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี ขาดความอบอุ่น ถูกชักชวนเข้าร่วมขบวนการได้ง่ายเพราะเป็นเด็กมีปัญหาห่อหุ้มเป็นปัญหาของสังคม

5.5 ปัจจัยที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ ภาคใต้มีทรัพยากรธรรมชาติมาก สามารถเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ แต่ฐานการผลิตแคบ ประชาชนมีรายได้ต่ำ คนว่างงานมาก เป็นเหตุให้มีการโฆษณาชวนเชื่อ ปลุกกระดมมวลชนต่อนักเรียน ฝ่ายรัฐบาลไม่กล้าเข้าไปแตะต้องเกรงว่าจะกระทบกระเทือนจิตใจและเป็นปัญหาทางการเมือง

สาเหตุของปัญหา

คอยลิน และสุภลักษณ์ (2547: 4) มองว่าปัญหาหลายอย่างที่เป็นอุปสรรคต่อกระบวนการผสมกลมกลืนชาวไทยมุสลิม ที่สำคัญได้แก่ปัญหาทางการเมือง ปัญหาด้านการศึกษา ปัญหาด้านภาษา และปัญหาด้านศาสนา

ธเนศ (2548: 65-79) มองว่า ปัญหาความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ปัตตานี นราธิวาส และยะลา มีลักษณะเฉพาะที่เกี่ยวข้องเนื่องมาจากวัฒนธรรมความเชื่อและการปฏิบัติอันต่างไปจากสังคมไทยภาคกลางและภาคอื่น ๆ ซึ่งมองได้ใน 2 ปริมณฑล

ปริมณฑลที่ 1 เป็นปัญหาทางการเมือง คือปัญหาว่าด้วยแนวทางในการปกครองประเทศและสังคม ในระบบประชาธิปไตยอาจแบ่งออกเป็นสองมิติ คือด้านการเป็นตัวแทนของประชาชน และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

ปริมณฑลที่ 2 เป็นปัญหาความไม่สงบ การก่อการร้าย ชัดผลประโยชน์ระหว่างกลุ่มอิทธิพลต่าง ๆ เป็นการกระทำที่มุ่งบั่นทอนอำนาจอริรัฐและความชอบธรรมของรัฐ ด้วยวิถีทางอันมิชอบหรือไม่อยู่ในกรอบของกฎหมายแห่งรัฐ

การแก้ไขปัญหา

ปรีชา (2548: 22-23) เสนอแนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาไว้ ดังนี้

1. เหตุผลทางประวัติศาสตร์ ต้องยอมรับในประวัติศาสตร์การอยู่ร่วมกันของคนในชาติ แม้จะต่างชาติ ศาสนา ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม จะต้องให้เกียรติต่อกัน และต้องเข้าใจในวิถีชีวิตของคนเหล่านั้น ขจัดความหวาดระแวงต่อกัน อยู่ร่วมกันฉันท์ภราดรภาพ ถ้อยที่ถ้อยอาศัยถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน

2. ต้องแยกให้ชัดเจนว่าใครเป็นใคร อย่าใช้ความรู้สึกและอารมณ์ในการแก้ปัญหาแนวทางนี้ จำเป็นที่ผู้ปกครองในพื้นที่จะต้องมีข้อมูลของคนในครอบครัวในแต่ละบ้าน แต่ละคนชัดเจนเมื่อเกิดปัญหาขึ้น ก็สามารถติดตามตรวจสอบได้ มิใช่เป็นการจับแพะ

3. ต้องเสริมสร้างองค์กรและกลุ่มพลังต่างๆ ที่มีอยู่ในพื้นที่ให้มีความเข้มแข็ง สามารถสร้างศักยภาพของตนเองได้เต็มความสามารถ ด้วยการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ ให้เพียงพอ

4. กองกำลังต่างๆ ที่ส่งลงไปใหม่ ต้องทยอยกลับออกมา ปล่อยให้กำลังหลักที่มีอยู่แล้ว ก่อน 4 มกราคม 2547 ซึ่งเป็นการเพียงพอในการปฏิบัติงานต่อไป โดยเพิ่มศักยภาพ ให้เขาทำงานได้อย่างเต็มที่ ซึ่งจะมีผลในด้านจิตวิทยาว่ารัฐมิได้ส่งกองกำลังไปปราบปราม กฎอัยการศึก เมื่อไม่สามารถใช้ได้ หรือไม่ได้ใช้ตามที่ยอมรับกันก็ควรยกเลิกไปและให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้โดยเคร่งครัด แก่ไซระเบียบกระทรวงมหาดไทยให้นายอำเภอเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน เพราะเป็นสถาบันที่พอจะแก้ปัญหาความไม่ไว้วางใจของประชาชนในปัจจุบันได้

5. การศึกษา กำหนดหลักสูตรการเรียนการสอนให้เด็กมีความรักชาติ รักแผ่นดินเกิดภูมิใจที่เกิดเป็นคนไทยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขเหมือนคนอเมริกันทั้งๆ ที่มีหลายเชื้อชาติ แต่เขาภูมิใจที่เป็นคนอเมริกัน โดยโคเวตการศึกษาในสถาบันหลักของชาติ เมื่อสำเร็จออกมาจะได้มีงานทำ ลดปัญหาการว่างงานได้ในระดับหนึ่ง

6. องค์การบริหารจัดการ ต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ผู้บังคับบัญชาสูงสุดควรเป็นพลเรือนและสามารถให้คุณให้โทษแก่ข้าราชการทุกส่วนในพื้นที่ได้ โดยเฉพาะตำรวจในพื้นที่ ควรอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัด เนื่องจาก 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นพื้นที่พิเศษ จึงควรตั้งองค์กรพิเศษขึ้นมาทำนองเดียวกับ ศอ.บต. ทำหน้าที่เป็นศูนย์รวมและประสานงานกับจังหวัดต่างๆ ได้

7. ในส่วนของข้าราชการ

7.1 การสรรหาข้าราชการ รัฐบาลจำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์ให้ชัดเจนว่ามีผู้ที่อยู่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ควรมีความสมบัติน้อยอย่างไร มิฉะนั้น จะกลายเป็นข้าราชการเองเป็นผู้สร้างปัญหา แทนที่จะเป็นผู้แก้ปัญหา โดยจัดให้เหมาะสมกับภาระหน้าที่ อย่าเห็นแก่พรรคพวกเพื่อนฝูง โดยให้มีสัดส่วนที่เป็นชาวไทยผู้นับถือศาสนาอิสลาม อย่างน้อย 25%

7.2 ต้องสร้างอุดมการณ์และภาพพจน์ที่ดีของข้าราชการในการแก้ปัญหา โดยมีเป้าหมายคือ ความผาสุกของประชาชน มีงบประมาณเพียงพอในการแก้ปัญหาของประชาชน และพื้นที่ได้อย่างฉับพลัน รวมทั้งงบประมาณในการข่าว

7.3 ส่งเสริมสวัสดิการแก่ข้าราชการ ให้ข้าราชการที่เสียสละทำงานให้กับบ้านเมืองมีความก้าวหน้าในทางราชการค้ำกับความยากลำบากและเสี่ยงภัย

7.4 การย้ายและลงโทษข้าราชการที่ปฏิบัติตนไม่เหมาะสมต้องทำทันที และไม่ควรให้กลับไปปฏิบัติงานในท้องที่อีก

8. การเยียวยาแก้ไขเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ยังไม่ได้ดำเนินการ และที่กำลังดำเนินการอยู่ให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว อย่าให้เหมือนเหตุการณ์ในอดีตเพราะจะเป็นแผลใจของมุสลิมรุ่นแล้วรุ่นเล่า อย่างกรณีฮัจยีสุหลงกับบุตรชายที่หายสาบสูญไปเมื่อ พ.ศ. 2497 และพ.ศ. 2547 เมื่อนายสมชาย นีละไพจิตร ถูกจับตัวและหายสาบสูญก็ทำนองเดียวกัน รัฐจึงต้องนำความจริงมาเปิดเผยทั้งหมด

9. การพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมให้คนมีงานทำ รัฐบาลควรตั้งโรงงานขนาดย่อม ถึงขนาดใหญ่ เพื่อรองรับเยาวชนที่ว่างงานให้มีรายได้มีงานทำ โดยให้เศรษฐกิจเป็นตัวนำในการแก้ไขปัญหาตามด้วยการเมืองและการทหารสนับสนุน

ข้อเสนอ 7 ประการในการแก้ไขปัญหา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (มติชน, 2548)

1. มีการเพิ่มอำนาจให้เจ้าหน้าที่รัฐโดยไม่ทำความเข้าใจถึงมิติทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ภาษา และศาสนา ที่เป็นลักษณะของพื้นที่ ส่งผลให้เหตุการณ์ลุกลาม

2. ยกระดับกระบวนการยุติธรรมเป็นระบบอย่างครบวงจร มีกองทุนยุติธรรม

3. สร้างเอกภาพในการทำงานแก่เจ้าหน้าที่ ประสานงานกันระหว่างทหาร ตำรวจ ฝ่ายปกครอง และกระทรวงยุติธรรม โดยตั้งเป็นหน่วยงานเฉพาะกิจที่ทำงานด้านกระบวนการยุติธรรมแบบบูรณาการ

4. ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรม

5. นำหลักนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ในกระบวนการยุติธรรม

6. สร้างกลไกตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐที่ไม่ถูกต้อง

7. การคัดเลือกบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ลงปฏิบัติงานในพื้นที่ ควรพัฒนาทัศนคติให้เข้าใจถึงปัญหาสถานการณ์พิเศษ และฝึกอบรมให้เข้าใจหลักยุทธศาสตร์สันติวิธี

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ว่าปัญหาชายแดนภาคใต้ส่งผลอย่างไรกับการตัดสินใจ

หลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้ทำการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนใน 6 คณะ ได้แก่ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาลัยอิสลามศึกษา คณะวิทยาการสื่อสาร และคณะศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2548)

1. คณะศึกษาศาสตร์

ภาควิชาการศึกษา

ภาควิชาการศึกษา จัดการเรียนการสอนด้านพื้นฐานการศึกษา และระดับปริญญาตรีหลักสูตร 5 ปี สาขาวิชาการประถมศึกษา-จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวการประถมศึกษา ศิลปศึกษา

สาขาประถมศึกษาจัดการเรียนการสอน เน้นการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมเกี่ยวกับการเรียนการสอนงานกิจกรรมนักเรียน สื่อการสอนและความสัมพันธ์กับชุมชน

สาขาวิชาศิลปศึกษาจัดการเรียนการสอนโดยเน้นให้มีความรู้ความสามารถทางด้านศิลปะพัฒนาค่านิยมและการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์

ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว

ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว จัดการเรียนการสอนด้านจิตวิทยาและการแนะแนว รับผิดชอบจัดหลักสูตรสาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวหลักสูตร 4 ปี

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาบริหารการศึกษา เน้นการผลิตบัณฑิตระดับมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต

ภาควิชาพลศึกษา

ภาควิชาพลศึกษา จัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ด้านพลศึกษาและสุขศึกษา รวมทั้งระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา และสาขาวิชาสร้างเสริมสุขภาพ ตลอดจนการค้นคว้าวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา

ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา จัดการเรียนการสอนหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา หลักสูตร 4 ปี ตลอดจนส่งเสริมให้อาจารย์ นักศึกษาทำการวิจัยและคิดค้นความก้าวหน้าต่างๆ ของวิชาการในสาขารวมถึงการเผยแพร่ความรู้ใหม่ๆ แก่ชุมชนทั้งภายในและภายนอกอีกทั้งการให้บริการอื่นๆ ที่เป็นการส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาวิชาชีพครู

ภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา

ภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา จัดการเรียนการสอนด้านการวัดผลการศึกษา การประเมินผลทางการศึกษาและการวิจัยทางการศึกษา รับผิดชอบจัดหลักสูตรสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการประเมินผลการศึกษา หลักสูตร 4 ปี ให้กับหน่วยงานทางการศึกษา

2. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ประกอบด้วย 8 ภาควิชา คือ ภาควิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาตะวันตก ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ภาควิชาสังคมศาสตร์ ภาควิชาปรัชญาและศาสนา ภาควิชาประวัติศาสตร์และศิลปะ ภาควิชาภาษาตะวันออก และภาควิชาภูมิศาสตร์

ภาควิชาภาษาไทย

ภาควิชาภาษาไทย จัดการเรียนการสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาและวรรณคดีไทย

ภาควิชาภาษาตะวันตก

ภาควิชาภาษาตะวันตก จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศสและภาษาเยอรมัน

ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการจัดการสารสนเทศ

ภาควิชาสังคมศาสตร์

ภาควิชาสังคมศาสตร์ จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา พัฒนาสังคม รัฐศาสตร์

ภาควิชาปรัชญาและศาสนา

ภาควิชาปรัชญาและศาสนา จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาและสาขาวิชาศาสนา

ภาควิชาประวัติศาสตร์และศิลปะ

ภาควิชาประวัติศาสตร์และศิลปะ จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์ตลอดจนให้บริการแก่หลักสูตรอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย รวมทั้งเผยแพร่ความรู้และให้บริการวิชาการด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศิลป และวัฒนธรรมแก่ชุมชน

ภาควิชาภาษาตะวันออก

ภาควิชาภาษาตะวันออก จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ภาษามลายู มลายูศึกษา ภาษาอาหรับ ภาษาญี่ปุ่น และภาษาเกาหลี โดยเน้นการศึกษาเกี่ยวกับทักษะทั้งสี่ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร รวมทั้งการศึกษาวรรณคดีและศิลปวัฒนธรรมของชนชาติที่ใช้ภาษาเหล่านี้ ตลอดจนถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาไทยกับภาษาดังกล่าว นอกจากนี้สาขาวิชามลายูศึกษาได้จัดหลักสูตรเพื่อการศึกษาเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมมลายูในกรอบแนวคิดของโลกมลายู (The Malay World) ของชนชาวมลายูในเอเชียที่เรียกว่าภูมิภาคมลายู (Nusantara) ด้วย

ภาควิชาภูมิศาสตร์

ภาควิชาภูมิศาสตร์ จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์ตลอดจนให้บริการแก่หลักสูตรอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย

3. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี 8 สาขาวิชา คือ คณิตศาสตร์ประยุกต์ เคมี-ชีววิทยา เคมี อุตสาหกรรม ฟิสิกส์ เทคโนโลยีการประมง เทคโนโลยียาง และวิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการ

ปัจจุบันคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีประกอบด้วย สำนักงานเลขานุการคณะ และ 5 ภาควิชา คือ ภาควิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการ ภาควิชาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ ภาควิชาเทคโนโลยีและการอุตสาหกรรมและภาควิชาวิทยาศาสตร์

ภาควิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาการคอมพิวเตอร์

ภาควิชาคณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์ จัดการเรียนการสอนงานด้านคณิตศาสตร์ สถิติและคอมพิวเตอร์ สำหรับหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์) สาขาวิชาคณิตศาสตร์วิชาโทคณิตศาสตร์และวิชาโทสถิติ รวมทั้งบริการสอนวิชาคณิตศาสตร์ สถิติและคอมพิวเตอร์ ให้แก่ทุกคณะในวิทยาเขตปัตตานี

ภาควิชาวิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการ

ภาควิชาวิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการ จัดการเรียนการสอนและผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการ ซึ่งเป็นการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์อาหาร การอธิบายการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบทางเคมีของวัตถุดิบอาหารในระหว่างกระบวนการแปรรูป และการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบทางเคมีของผลิตภัณฑ์ในระหว่างการเก็บรักษาด้วยวิทยาศาสตร์ รวมถึงการตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์อาหารด้านกายภาพ เคมี และชีววิทยารวมทั้งศึกษาโภชนาการซึ่งมีความเชื่อมโยงกับอาหารมนุษย์และชุมชน

ภาควิชาเทคโนโลยีและการอุตสาหกรรม

ภาควิชาเทคโนโลยีและการอุตสาหกรรม จัดการเรียนการสอนทางวิทยาศาสตร์ด้านเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ประยุกต์สำหรับหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตด้านเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สาขาวิชาเทคโนโลยีการประมง และหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์) สาขาวิชาโทการเกษตร

ภาควิชาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์

ภาควิชาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ จัดการเรียนการสอนทางวิทยาศาสตร์ด้านเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ โดยเปิดหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยียาง เน้นการเรียนการสอนด้านการวิเคราะห์และทดสอบยาง การออกสูตรยาง สารเคมีสำหรับยาง ปฏิบัติการทางเทคโนโลยียาง เทคโนโลยีน้ำยาง กระบวนการแปรรูปยางทั้งยางธรรมชาติและยางสังเคราะห์ การทำผลิตภัณฑ์ยาง การวิจัยทางเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ นอกจากนี้ยังให้บริการวิชาการในรูปแบบการฝึกอบรม การให้คำปรึกษา การบริการทดสอบยาง เป็นต้น แก่หน่วยงานและผู้สนใจทั่วไป

ภาควิชาวิทยาศาสตร์

ภาควิชาวิทยาศาสตร์ จัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเคมีชีววิทยา สาขาเคมีอุตสาหกรรม สาขาฟิสิกส์ รวมทั้งจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ให้ทุกคณะในวิทยาเขตปัตตานี

4. วิทยาลัยอิสลามศึกษา

วิทยาลัยอิสลามศึกษาได้รับพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2532 โดยกำหนดให้เป็นศูนย์กลางการศึกษา ค้นคว้าวิจัยด้านวิชาการ และศิลปวิทยาการเกี่ยวกับศาสนาอิสลามและบริการวิชาการแก่สังคม รวมทั้งผลิตกำลังคนทางด้านอิสลามศึกษาทั่วไปในทุกสาขา ปัจจุบันวิทยาลัยอิสลามศึกษาประกอบด้วย สำนักงานเลขานุการ สำนักงานวิชาการและบริการชุมชน และภาควิชาอิสลามศึกษา ซึ่งจัดการเรียนการสอน 4 หลักสูตร ได้แก่

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (อิสลามศึกษา) เน้นการศึกษาเกี่ยวกับศาสนาอิสลามโดยทั่วไป ให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม ทั้งที่เป็นหลักการศรัทธาและหลักการปฏิบัติวัม่นธรรม และจริยธรรมในศาสนาอิสลาม ตลอดจนระบบสังคมในศาสนาอิสลาม

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (ครุศาสตรอิสลาม) เน้นผลิตบัณฑิตเพื่อทำหน้าที่เป็นครูสอนอิสลามศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม โรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษา ตลอดจนเป็นการตอบสนองความต้องการของชุมชนด้านการศึกษาอิสลาม

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (กฎหมายอิสลาม) เน้นการผลิตบัณฑิตเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายอิสลามและกฎหมายทั่วไป สามารถนำมาเปรียบเทียบและประยุกต์ใช้ในสังคมตามมาตรฐานสากล พร้อมทั้งสามารถให้บริการวิชาการทั้งด้านกฎหมายอิสลามและกฎหมายทั่วไปแก่องค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์และการจัดการในอิสลาม) เน้นผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ด้านเศรษฐศาสตร์และการจัดการในอิสลาม มีคุณธรรมและจริยธรรม สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสังคมให้สอดคล้องกับหลักการของอิสลามและการดำรงชีพในพหุสังคมอย่างเหมาะสม

5. คณะวิทยาการสื่อสาร

หลักสูตรของคณะวิทยาการสื่อสาร

1. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าเข้าศึกษาโดยใช้เวลาศึกษา 4 ปี มีหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 132 หน่วยกิต

2. หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการจัดการ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าเข้าศึกษา 4 ปี มีหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 138 หน่วยกิต

6. คณะศิลปกรรมศาสตร์

คณะศิลปกรรมศาสตร์เปิดรับนักศึกษาครั้งแรกในปีการศึกษา 2545 บริหารงานแบบรวมศูนย์ไม่มีหน่วยงานที่เป็นภาควิชาแต่กำหนดเป็นสาขา คือ สาขาวิชาทัศนศิลป์ สาขาวิชาศิลปะการแสดง สาขาวิชาศิลปะไทย สาขาวิชาประยุกต์ศิลป์ และสาขาวิชาดุริยางค์ศาสตร์ ปัจจุบันเปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาวิชาทัศนศิลป์ สาขาศิลปะการแสดง

หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ เป็นสาขาวิชาที่ว่าด้วยงานศิลปกรรม ประกอบด้วยจิตรกรรม ประติมากรรมภาพพิมพ์ โดยมุ่งให้นักศึกษามีความรู้ ทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพและสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ ตลอดจนเพื่อส่งเสริมการวิจัย การบริการวิชาการด้านทัศนศิลป์ที่เป็นสากลกลุ่มประเทศอาเซียน รวมทั้งทำนุบำรุงรักษาผลงานและสืบทอดการสร้างสรรค์ทัศนศิลป์ของไทยและภาคใต้

หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะการแสดง มุ่งผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้มีทักษะพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะการแสดง คุณุณธรรมในวิชาชีพ ตลอดจนมีความตระหนักในเอกลักษณ์ของศิลปะการแสดงที่สะท้อนถึงประเพณีวัฒนธรรมของชาติ และสร้างสรรค์พัฒนาศิลปะการแสดงให้สอดคล้องกับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เขตพื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2

เขตพื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ประกอบด้วยอำเภอหาดใหญ่ รัตภูมิ ควนเนียง บางกล่ำ และ คลองหอยโข่ง โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ตั้งอยู่ที่ถนนสาครมงคล อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีโรงเรียนอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบแบ่งเป็นระดับประถมศึกษาจำนวน 135 โรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาจำนวน 14 โรงเรียน ระดับอาชีวศึกษาจำนวน 9 โรงเรียน มหาวิทยาลัยของรัฐ 1 แห่ง คือมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และมหาวิทยาลัยเอกชน 1 แห่ง คือมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ มีโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 15 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนรัตภูมิวิทยา โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุล กัญญา โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ โรงเรียนพะตงประธานศรีวัฒน์ โรงเรียนคูเต่าวิทยา โรงเรียนหาดใหญ่พิทยาคม โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย 2 โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา โรงเรียนควนเนียงวิทยา โรงเรียนปากจ่าวิทยา โรงเรียนบางกล่ำ วิทยา รัชมังคลาภิเษก โรงเรียนรัตนพลวิทยา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2, 2548)

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธีรศักดิ์ (2529) ได้ศึกษาถึงปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนเกษตรกรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ สรุปได้ว่า สภาพพื้นฐานของนักเรียนส่วนใหญ่เป็นชาย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนเกษตรของนักเรียนมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ ส่วนปัจจัยด้านทุน ค่านิยม บุคคล และการศึกษาต่อมีความสำคัญรองลงไปตามลำดับ และนักเรียนส่วนมากจะตัดสินใจเลือกแผนการเรียนด้วยตนเองมากกว่าที่เลือกเพราะครู บิดามารดา และเพื่อนชี้แนะ

พิภพ (2532) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพเกษตร แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านประกอบอาชีพ ส่วนปัจจัยด้าน เศรษฐกิจ แรงจูงใจจากโรงเรียน การศึกษาต่อ ค่านิยม อิทธิพลทางการเมือง และบุคคลที่มีอิทธิพล รองลงไป และนักเรียนส่วนใหญ่เลือกแผนการเรียนด้วยตนเองมากกว่าที่เลือกเพราะครู ผู้ปกครอง และญาติพี่น้อง เพื่อน และบุคคลอื่น ชี้แนะ

อานันท์ (2533) ศึกษาปัจจัยที่มีศักยภาพต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา พบว่า ผลการเรียนในระดับประถมศึกษา การมีพี่น้องศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา ความคาดหวัง ในการประกอบอาชีพ แรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา ทศนคติดต่อการศึกษาในระดับ มัธยมศึกษา สถานที่ตั้งบ้านเรือน และระยะทางระหว่างบ้านกับโรงเรียนมัธยมศึกษา รายได้ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพของบุตรแรงจูงใจในการส่งบุตรเข้าศึกษาต่อระดับ

มัธยมศึกษา และทัศนคติต่อการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา

บุญมี (2535) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ได้แก่ ปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปัจจัยด้านความคาดหวังในอาชีพบุตรที่เกี่ยวกับอาชีพราชการ และปัจจัยด้านค่านิยมของท้องถิ่นในเรื่องของความกตัญญูทวดเฒ่า

อรุณี (2539) ได้ศึกษาพบว่า การตัดสินใจของนักศึกษาในการเข้าเรียนต่อการศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนคือ การตระหนักและวิเคราะห์ปัญหา การรวบรวมข้อมูลและกำหนดทางเลือก การประเมินและพิจารณาทางเลือก การตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด และการปฏิบัติและติดตามผล แต่ในส่วนของวิธีเรียนนั้น นักศึกษาไม่มีการตัดสินใจ เนื่องจากสถานศึกษาไม่ได้จัดวิธีเรียนไว้มากกว่า 1 วิธีให้เลือก ปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจของนักศึกษาคือ ปัจจัยบุคคล และปัจจัยสังคม

กัธร (2541) พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดพะเยาคือปัจจัยทางเศรษฐกิจ ครอบครัว และปัจจัยความสามารถเฉพาะบุคคล

จิราลักษณ์ (2544) พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 12 มี 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านสังคม คือเพศและลำดับที่ของการเป็นบุตร ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม คือการรับรู้ข่าวสารทางการศึกษาของนักเรียนและผู้ปกครอง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม คือรายได้และอาชีพของผู้ปกครอง และปัจจัยด้านจิตวิทยา คือเจตคติต่อการเรียนและค่านิยมทางการศึกษาของผู้ปกครอง

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ : ประกอบด้วย

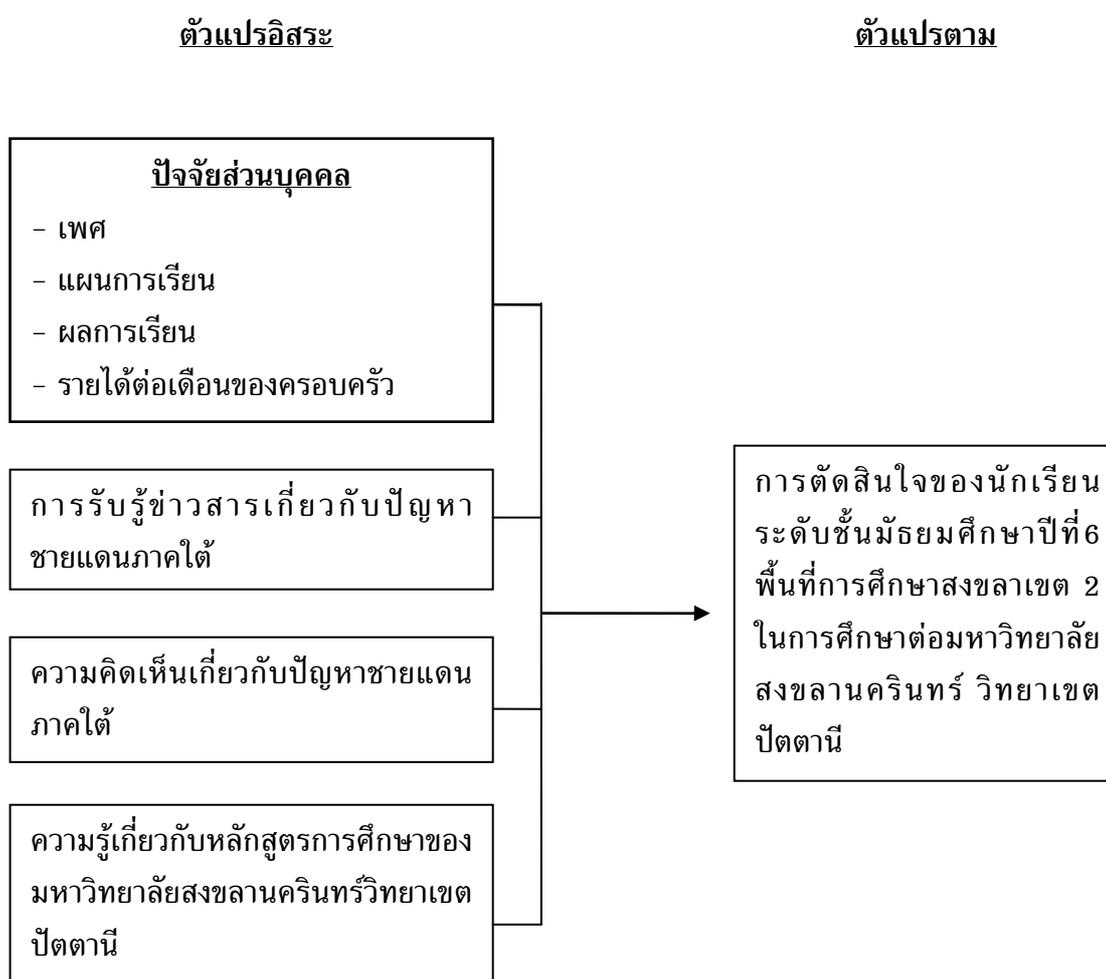
1. ปัจจัยส่วนบุคคล
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 แผนการเรียน
 - 1.3 ผลการเรียน
 - 1.4 รายได้ต่อเดือนของครอบครัว
2. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้
4. ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ตัวแปรตาม คือ

การตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยในครั้งนี้ พัฒนามาจากแนวคิดของ วุฒิชัย(2525) อรุณ (2534) และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ อีรศักดิ์ (2529) พิภพ (2532) อานันท์ (2533) อรุณี (2539) กำธร (2541) และจิราลักษณ์ (2544) หลังจากนั้นผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดเรื่องการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ตามแนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีการตัดสินใจศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ต่างกัน

1.1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ที่มีเพศแตกต่างกันมีการตัดสินใจศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ต่างกัน

1.2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ที่มีแผนการเรียนแตกต่างกันมีการตัดสินใจศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ต่างกัน

1.3 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ที่มีผลการเรียนแตกต่างกันมีการตัดสินใจศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ต่างกัน

1.4 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ที่มีรายได้ต่อเดือนของครอบครัวแตกต่างกันมีการตัดสินใจศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ต่างกัน

2. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

3. ความคิดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 เกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

4. ความรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ทั้งนี้มีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่เขตการศึกษา สงขลา เขต 2 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่สมัครและผ่านการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยสูงสุด 9 โรงเรียน(สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2548) จำนวน 2,327 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2, 2548) เป็นฐานในการคำนวณ

การกำหนดขนาดและการสุ่มตัวอย่าง

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกขนาดและสุ่มตัวอย่าง 3 ขั้นตอน (บุญธรรม, 2546 : 9) ดังนี้

ขั้นที่ 1 คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมโดยหลักการคำนวณของ Yamane ดังสูตร ต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดย n = จำนวนของขนาดตัวอย่าง

N = จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

e = ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ (โดยกำหนดให้เท่ากับ .05)

แทนค่า

$$\begin{aligned} n &= \frac{2,327}{1 + (2,327 \times .05^2)} \\ &= 341.33 \end{aligned}$$

ดังนั้น ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เท่ากับ 342 คน

ขั้นที่ 2 หาจำนวนประชากรที่ต้องการสุ่มในแต่ละโรงเรียน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม/ชั้น} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่มชั้น}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

ดังนั้น ได้จำนวนของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนในแต่ละโรงเรียน ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียน

(หน่วย: คน)

โรงเรียน	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. โรงเรียนรัตภูมิวิทยา	151	22
2. โรงเรียนมัธยมสิริวัณวดี 2 สงขลา	121	18
3. โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย	764	112
4. โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา	361	53
5. โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์	240	35
6. โรงเรียนพะตงประธานศิรีวัฒน์	226	33
7. โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย 2	268	40
8. โรงเรียนควนเนียงวิทยา	91	13
9. โรงเรียนหาดใหญ่พิทยาคม	105	16
รวม	2,327	342

ที่มา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 (2548)

ขั้นที่ 3 ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) เมื่อผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามโรงเรียนแล้วคิดสัดส่วนต่อจำนวนประชากรของแต่ละโรงเรียน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่าไรแล้วก็ทำการจับสลากเลือกกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนห้องเรียนในแต่ละโรงเรียนตามสัดส่วนที่คำนวณได้ข้างต้น โดยไม่มีการทดแทน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ได้แก่ เพศ แผนการเรียน ผลการเรียน รายได้ต่อเดือนของครอบครัว ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบให้เลือกตอบ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ลักษณะคำถามเป็นแบบ Rating Scale แบบ Likert โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับดังนี้

เป็นประจำ	3	คะแนน
เป็นบางครั้ง	2	คะแนน
ไม่เคยเลย	1	คะแนน

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งเกณฑ์ระดับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ เป็น 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย โดยใช้สูตรภาคพื้น ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{3 - 1}{3} = 0.66$$

จากเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ได้ดังนี้

<u>ระดับค่าเฉลี่ย</u>	<u>ระดับการรับรู้ข่าวสาร</u>
2.34 – 3.00	มาก
1.67 – 2.33	ปานกลาง
1.00 – 1.66	น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.66 หมายความว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.67 – 2.33 หมายความว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 2.34 – 3.00 หมายความว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ในระดับมาก

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ลักษณะคำถามเป็นแบบ Likert Scale เป็นเชิงลบทั้งหมดโดยให้คะแนนเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน
เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว นำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของกลุ่มตัวอย่าง สำหรับการแปลงข้อมูลในภาพรวมและรายข้อแบ่งระดับ ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 เกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ เป็น 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย โดยใช้สูตรภาคชั้น ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{5 - 1}{3} = 1.33$$

จากเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้
ได้ดังนี้

ระดับค่าเฉลี่ย	ระดับของความคิดเห็น
3.68-5.00	เห็นด้วยมาก
2.34-3.67	เห็นด้วยปานกลาง
1.00 -2.33	เห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายความว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษา
สงขลา เขต 2 เห็นด้วยน้อยกับปัญหาชายแดนภาคใต้

ค่าเฉลี่ย 2.34 – 3.67 หมายความว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษา
สงขลา เขต 2 เห็นด้วยปานกลางกับปัญหาชายแดนภาคใต้

ค่าเฉลี่ย 3.68 – 5.00 หมายความว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษา
สงขลา เขต 2 เห็นด้วยมากกับปัญหาชายแดนภาคใต้

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่
การศึกษาสงขลา เขต 2 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต
ปัตตานี ลักษณะคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบ ใช่-ไม่ใช่ (Yes – No question) มีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ
โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

	เชิงบวก	เชิงลบ
ตอบใช่	1	0
ตอบไม่ใช่	0	1

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างพิจารณาระดับ
ความรู้ โดยใช้สูตรภาคชั้น ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{1 - 0}{2} = 0.50$$

จากเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายความรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีได้ดังนี้

ระดับค่าเฉลี่ย	ระดับความรู้
0.51 – 1.00	มาก
0.00 – 0.50	น้อย

ค่าเฉลี่ย 0.00 – 0.50 หมายความว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ค่าเฉลี่ย 0.51 – 1.00 หมายความว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 มีความรู้มากเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ลักษณะคำถามเป็นแบบ Likert โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบคำถามจำนวน 10 ข้อ โดยให้คะแนนเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว นำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของกลุ่มตัวอย่าง สำหรับการแปลงข้อมูลในภาพรวมและรายข้อแบ่งระดับการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 เกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เป็น 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย ซึ่งสูตรการหาช่วงกว้างระหว่างระดับ ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{5 - 1}{3} = 1.33$$

จากเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้ดังนี้

ระดับค่าเฉลี่ย	ระดับการตัดสินใจ
3.68 – 5.00	มาก
2.34 – 3.67	ปานกลาง
1.00 – 2.33	น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายความว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 มีการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.34 – 3.67 หมายความว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 มีการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.68–5.00 หมายความว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 มีการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ในระดับมาก

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของคำถามในแต่ละข้อว่า ตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ หลังจากนั้นก็นำมาแก้ไขปรับปรุงเพื่อดำเนินการในขั้นต่อไป

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบ (try-out) กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนแล้วจึงนำมา

วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นรายข้อ (Item analysis) โดยวิธีการหาความสอดคล้องภายใน (Internal consistency method) และหาความเชื่อมั่นรวม โดยในส่วนของความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีใช้วิธีการของ Kuder-Richardson' Method โดยใช้สูตร KR20(วัลลภ, 2547: 118) สำหรับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ และการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีใช้วิธีการของ Cronbach (บุญเรียง, 2547: 60-61) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นในแต่ละด้าน ดังนี้

2.1 ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7449

2.2 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8092

2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9164

2.4 การตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9665

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. โดยศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย แล้วนำไปสร้างเครื่องมือแบบสอบถาม

2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปสอบถามนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 จำนวน 342 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำแบบสอบถามที่ทำการตอบแล้วมาวิเคราะห์ประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ใช้อธิบายข้อมูลปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล คือ เพศ แผนการเรียน ผลการเรียน รายได้ต่อเดือนของครอบครัว ของกลุ่มตัวอย่าง

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, S.D.) ใช้อธิบายข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

3. ค่า t-test ใช้ทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปรอิสระที่จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ และแผนการเรียน

4. การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One Way ANOVA) ใช้ทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปรอิสระที่จำแนกเป็น 3 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ ผลการเรียน และรายได้ต่อเดือนของครอบครัว

5. การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้และความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีกับการตัดสินใจ โดยความสัมพันธ์มีทั้งทางบวก (ทางตรง) และทางลบ (ทางผกผัน) ตั้งแต่ -1 ถึง 1 (ภทรฤดี, 2547: 258) และมีเกณฑ์การแปลผล (บุญใจ, 2545: 319) ดังนี้

0.00-0.30 มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ ในทิศทางบวก

0.31-0.70 มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ในทิศทางบวก

0.71-1.00 มีความสัมพันธ์ระดับสูง ในทิศทางบวก

สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ระดับ .05

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ คือ

n	หมายถึง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานกับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
F	หมายถึง ค่าสถิติ F (F-statistic) ใช้ทดสอบนัยสำคัญของความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง
SS	หมายถึง ผลรวมกำลังสอง (Sum of Square)
df	หมายถึง องศาความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
MS	หมายถึง ค่าเฉลี่ยกำลังสอง (Mean Square)
r	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Pearson
P	หมายถึง ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
*	หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง การตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่ การศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ซึ่งในการ วิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ส่วนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับการตัดสินใจในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ส่วนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

		(n = 342)	
ปัจจัยส่วนบุคคล		จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
ชาย		124	36.3
หญิง		218	63.7
แผนการเรียน			
วิทยาศาสตร์		169	49.4
ศิลปศาสตร์		173	50.6

ตารางที่ 2 (ต่อ)

	(n = 342)	
ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ผลการเรียน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00	21	6.1
2.01 - 2.50	42	12.3
2.51 - 3.00	114	33.3
3.01 - 3.50	122	35.7
สูงกว่า 3.50	43	12.6
รายได้ต่อเดือนของครอบครัว		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	79	23.1
10,001 - 20,000 บาท	112	32.7
20,001 - 30,000 บาท	71	20.8
มากกว่า 30,000 บาท	80	23.4

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง(ร้อยละ 63.7) และเพศชาย (ร้อยละ 37.3) มีแผนการเรียนในสายศิลปศาสตร์ และสายวิทยาศาสตร์ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 50.6 และ 49.4) ซึ่งมีผลการเรียนอยู่ในระดับ 3.01-3.50 กับระดับ 2.51-3.00 มากที่สุดในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน(ร้อยละ 35.7 และ 33.3) โดยมีรายได้ต่อเดือนของครอบครัวอยู่ในช่วง 10,001-20,000 บาทมากที่สุด (ร้อยละ 32.7) รองลงมาได้แก่ มากกว่า 30,000 บาท กับ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 23.4 และ 23.1) ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2

แหล่งข้อมูลในการรับรู้ข่าวสาร	เป็นประจำ	บางครั้ง	ไม่เคยเลย	(n = 342)	
				\bar{X} (S.D.)	ระดับการรับรู้
1. เอกสารสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร เอกสาร	185 (54.1)	153 (44.7)	4 (1.2)	2.53 (.52)	มาก
2. โทรทัศน์	304 (88.9)	37 (10.8)	1 (0.3)	2.89 (.33)	มาก
3. อินเทอร์เน็ต	116 (33.9)	203 (59.4)	23 (6.7)	2.27 (.58)	ปานกลาง
4. วิทยุ	130 (38.0)	202 (59.1)	10 (2.9)	2.35 (.54)	ปานกลาง
5. การพูดคุยกับเพื่อน	189 (55.3)	152 (44.4)	1 (0.3)	2.55 (.50)	มาก
6. ครอบครัวและญาติ	180 (52.6)	153 (44.7)	9 (2.6)	2.50 (.55)	มาก
7. โรงเรียน	135 (39.5)	197 (57.6)	10 (2.9)	2.37 (.54)	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม				2.49 (.28)	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้มาก ($\bar{X} = 2.49$) และเมื่อพิจารณาจากแหล่งข้อมูลในการรับรู้ข่าวสาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข่าวสารจากโทรทัศน์มากที่สุด ($\bar{X} = 2.89$) รองลงมาได้แก่ การพูดคุยกับเพื่อน ($\bar{X} = 2.55$) เอกสารสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร เอกสาร ($\bar{X} = 2.53$) และรับทราบจากครอบครัวและญาติ ($\bar{X} = 2.50$) ตามลำดับ ส่วนอินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 2.27$) เป็นแหล่งข้อมูลในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้น้อยที่สุด รองลงมาได้แก่ วิทยุ ($\bar{X} = 2.35$) และโรงเรียน ($\bar{X} = 2.37$)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 เกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้

ข้อความ						(n= 342)	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X} (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น
*1.ปัญหาชายแดนภาคใต้จะ ลุกลามบานปลาย	67 (19.6)	111 (32.5)	52 (15.2)	41 (12.0)	71 (20.8)	2.82 (1.43)	ปาน กลาง
*2.ปัญหาชายแดนภาคใต้เป็น ปัญหาระดับชาติ	94 (27.5)	78 (22.8)	19 (5.6)	47 (13.7)	104 (30.4)	2.97 (1.64)	ปาน กลาง
*3.ปัญหาชายแดนภาคใต้เกิดจาก ปัญหาด้านศาสนา	18 (5.3)	67 (19.6)	70 (20.5)	77 (22.5)	110 (32.2)	3.57 (1.27)	ปาน กลาง
*4.ปัญหาชายแดนภาคใต้เกิดจาก ปัญหาด้านภาษา	6 (1.8)	42 (12.3)	66 (19.3)	132 (38.6)	96 (28.1)	3.65 (1.04)	ปาน กลาง
*5.ปัญหาชายแดนภาคใต้เกิดจาก ปัญหาด้านวัฒนธรรม	12 (3.5)	56 (16.4)	68 (19.9)	111 (32.5)	95 (27.8)	3.65 (1.15)	ปาน กลาง
*6.ปัญหาชายแดนภาคใต้เกิดจาก ปัญหาด้านการศึกษา	19 (5.6)	55 (16.1)	68 (19.9)	102 (29.8)	98 (28.7)	3.60 (1.21)	ปาน กลาง
*7. ปัญหาชายแดนภาคใต้เกิดจาก ปัญหาด้านการตีความ ประวัติศาสตร์เกี่ยวกับรัฐปัตตานี	14 (4.1)	60 (17.5)	94 (27.5)	80 (23.4)	94 (27.5)	3.53 (1.18)	ปาน กลาง
*8. ปัญหาชายแดนภาคใต้เกิดจาก กลุ่มอิทธิพลในท้องถิ่นที่เสีย ผลประโยชน์	28 (8.2)	94 (27.5)	72 (21.1)	54 (15.8)	94 (27.5)	3.27 (1.34)	ปาน กลาง

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	(n= 342)	
						\bar{X} (S.D.)	ระดับ ความคิดเห็น
*9.ปัญหาชายแดนภาคใต้เกิดจาก ขบวนการแบ่งแยกดินแดน	48 (14.0)	106 (31.0)	52 (15.2)	57 (16.7)	79 (23.1)	3.04 (1.04)	ปาน กลาง
*10.ปัญหาชายแดนภาคใต้เกิด จากข้าราชการที่ลงไปปฏิบัติงาน ในพื้นที่ปฏิบัติตนไม่เหมาะสมกับ ประชาชน	42 (12.3)	76 (22.2)	103 (30.1)	67 (19.6)	54 (15.8)	3.04 (1.24)	ปาน กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.33 (.95)	ปาน กลาง

* คำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4 พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้พอสมควร ($\bar{X} = 3.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ว่าปัญหาชายแดนภาคใต้เกิดจากปัญหาด้านวัฒนธรรม และด้านภาษามากที่สุด ($\bar{X} = 3.65$) รองลงมาได้แก่ ปัญหาด้านการศึกษา ($\bar{X} = 3.60$) ปัญหาด้านศาสนา ($\bar{X} = 3.57$) และปัญหาด้านการตีความประวัติศาสตร์เกี่ยวกับรัฐปัตตานี ($\bar{X} = 3.53$) ตามลำดับ

ส่วนประเด็นเกี่ยวกับ ปัญหาชายแดนภาคใต้จะลุกลามบานปลาย ($\bar{X} = 2.82$) เป็นประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยน้อยที่สุด รองลงมาได้แก่ ปัญหาชายแดนภาคใต้เป็นปัญหาระดับชาติ ($\bar{X} = 2.97$) ปัญหาชายแดนภาคใต้เกิดจากขบวนการแบ่งแยกดินแดน ($\bar{X} = 3.04$) ปัญหาชายแดนภาคใต้เกิดจากข้าราชการที่ลงไปปฏิบัติงานในพื้นที่ปฏิบัติตนไม่เหมาะสมกับประชาชน ($\bar{X} = 3.04$) เป็นประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยน้อย ตามลำดับ

**ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี**

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร
การศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2

คำถาม	ใช่	ไม่ใช่	\bar{X} (S.D.)	(n= 342)
				ระดับความรู้
1.คณะศึกษาศาสตร์ เปิดสอนสาขาวิชาศิลปศึกษา เพื่อให้ บัณฑิตมีความรู้ด้านศิลปะพัฒนาค่านิยมและการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม	301 (88.0)	41 (12.0)	.88 (.36)	มาก
2.ภาควิชาภาษาตะวันตก เปิดสอนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส และเยอรมันเพื่อประโยชน์ในการสื่อสารแก่บัณฑิต	310 (90.6)	32 (9.4)	.91 (.29)	มาก
3.ภาควิชาภาษาตะวันออก เปิดสอนสาขาวิชาภาษาจีน ญี่ปุ่น เกาหลี มลายู อาหรับและมลายูศึกษา เพื่อประโยชน์ในการ สื่อสารแก่บัณฑิต	311 (90.6)	31 (9.1)	.91 (.29)	มาก
4.สาขาวิชาเทคโนโลยียาง เน้นการเรียนการสอนด้านการ วิเคราะห์ ทดสอบการออกสูตร กระบวนการแปรรูป การทำ ผลิตภัณฑ์ยาง และการวิจัยทางเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์	318 (93.0)	24 (7.0)	.93 (.26)	มาก
*5.วิทยาลัยอิสลามศึกษา เน้นเฉพาะการศึกษาเกี่ยวกับศาสนา อิสลาม	161 (47.1)	181 (52.9)	.53 (.50)	มาก
6. วิทยาลัยอิสลามศึกษา ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับศาสนาอิสลาม กฎหมายอิสลามทั่วไป เศรษฐศาสตร์ และการจัดการในอิสลามและเพื่อทำหน้าที่เป็นครูสอนอิสลาม ศึกษาในโรงเรียน	293 (85.7)	49 (14.3)	.86 (.35)	มาก

ตารางที่ 5 (ต่อ)

คำถาม	ใช่	ไม่ใช่	\bar{X} (S.D.)	(n= 342)
				ระดับความรู้
*7. คณะวิทยาการสื่อสาร เปิดสอนสาขาวิชาเดียวคือสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการจัดการ	220 (64.3)	122 (35.7)	.36 (.48)	น้อย
8. คณะศิลปกรรมศาสตร์ เปิดสอนสาขาวิชาทัศนศิลป์และศิลปการแสดง	291 (85.1)	51 (14.9)	.86 (.40)	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม			.78 (.14)	มาก

* คำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 5 โดยภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีมาก ($\bar{X} = .78$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ในประเด็นเกี่ยวกับ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ การเรียนการสอนด้านการวิเคราะห์ ทดสอบการออกสูตร กระบวนการแปรรูป การทำผลิตภัณฑ์ยาง และการวิจัยทางเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ มากที่สุด ($\bar{X} = .93$) รองลงมาได้แก่ ภาควิชาภาษาตะวันตก เปิดสอนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส และเยอรมันเพื่อประโยชน์ในการสื่อสารกับบัณฑิต ($\bar{X} = .91$) ภาควิชาภาษาตะวันออก เปิดสอนสาขาวิชาภาษาจีน ญี่ปุ่น เกาหลี มลายู อาหรับและมลายูศึกษา เพื่อประโยชน์ในการสื่อสารกับบัณฑิต ($\bar{X} = .91$) และ คณะศึกษาศาสตร์ เปิดสอนสาขาวิชาศิลปศึกษา เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ด้านศิลปะพัฒนาค่านิยมและการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ($\bar{X} = .88$) ตามลำดับ

ส่วนประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี น้อยที่สุด คือ คณะวิทยาการสื่อสาร เปิดสอนสาขาวิชาเดียวคือสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการจัดการ ($\bar{X} = .36$) รองลงมาได้แก่ วิทยาลัยอิสลามศึกษา เน้นเฉพาะการศึกษาเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม ($\bar{X} = .53$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการตัดสินใจศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2

ข้อความ						(n= 342)	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X} (S.D.)	ระดับ การ ตัดสินใจ
1. มีค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพที่ไม่ สูงเกินไป	44 (12.9)	191 (55.8)	92 (26.9)	13 (3.8)	2 (0.6)	3.77 (.71)	มาก
2. คิดว่าปัญหาชายแดนภาคใต้ไม่ ส่งผลกระทบต่อ การดำรงชีวิต ประจำวันของท่าน	28 (8.2)	91 (26.6)	120 (35.1)	64 (18.7)	39 (11.4)	3.01 (1.11)	ปาน กลาง
3. มั่นใจในระบบรักษาความ ปลอดภัยของมหาวิทยาลัย	28 (8.2)	98 (28.7)	164 (48.0)	37 (10.8)	15 (4.4)	3.25 (.91)	ปาน กลาง
4. มั่นใจในมาตรการรักษาความ ปลอดภัยของเจ้าหน้าที่รัฐ	19 (5.6)	91 (26.6)	171 (50.0)	35 (10.2)	26 (7.6)	3.12 (.94)	ปาน กลาง
5. มีหลักสูตรการศึกษาที่ มหาวิทยาลัยอื่นไม่มี เช่น วิทยาลัย อิสลามศึกษา เทคโนโลยียาง	27 (7.9)	142 (41.5)	124 (36.3)	34 (9.9)	15 (4.4)	3.38 (.94)	ปาน กลาง
6. มีหลักสูตรการศึกษาตรงความ ต้องการในการประกอบอาชีพของ ท่านในอนาคต	37 (10.8)	161 (47.1)	99 (28.9)	30 (8.8)	15 (4.4)	3.51 (.95)	ปาน กลาง
7. มีเกณฑ์คะแนนสอบเข้าที่ไม่สูง มากจนเกินไป	49 (14.3)	167 (48.8)	102 (29.8)	16 (4.7)	8 (2.3)	3.68 (.86)	มาก
8. อยู่ใกล้บ้าน	21 (6.1)	105 (30.7)	63 (18.4)	91 (26.6)	62 (18.1)	2.80 (1.23)	ปาน กลาง

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X} (S.D.)	(n= 342)	
							ระดับ	การ ตัดสินใจ
9. มีเพื่อนแนะนำ	14 (4.1)	107 (31.3)	73 (21.3)	103 (30.1)	45 (13.2)	2.83 (1.13)	ปาน	กลาง
10. มีญาติหรือมีพี่น้องกำลังศึกษา อยู่	15 (4.4)	73 (21.3)	65 (19.0)	86 (25.1)	103 (30.1)	2.45 (1.24)	ปาน	กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.16 (.61)	ปาน	กลาง

จากตารางที่ 6 พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พอสมควร ($\bar{X} = 3.16$) แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างยังมีความลังเลในการตัดสินใจ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีการตัดสินใจที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มากที่สุด คือ มีค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพไม่สูงเกินไป ($\bar{X} = 3.77$) รองลงมา ได้แก่ มีเกณฑ์คะแนนสอบเข้าที่ไม่สูงมากจนเกินไป ($\bar{X} = 3.68$) และมีหลักสูตรการศึกษาตรงความต้องการในการประกอบอาชีพของท่านในอนาคต ($\bar{X} = 3.51$) ตามลำดับ

ส่วนประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี น้อยที่สุด คือ มีญาติหรือมีพี่น้องศึกษาอยู่ ($\bar{X} = 2.45$) อยู่ใกล้บ้าน ($\bar{X} = 2.80$) มีเพื่อนแนะนำ ($\bar{X} = 2.83$) และคิดว่าปัญหาชายแดนภาคใต้ไม่ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.01$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ที่มีเพศต่างกันมีการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีต่างกัน

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามเพศ

(n= 342)					
เพศ	จำนวน(คน)	\bar{X}	S.D.	t	p
ชาย	124	3.36	.58	4.571	.000*
หญิง	218	3.05	.60		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ที่มีเพศแตกต่างกันมีการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ที่มีแผนการเรียนต่างกัน มีการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีต่างกัน

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามแผนการเรียน

(n= 342)					
แผนการเรียน	จำนวน(คน)	\bar{X}	S.D.	t	p
สายวิทยาศาสตร์	169	3.11	.64	-1.736	.083
สายศิลปศาสตร์	173	3.22	.57		

จากตารางที่ 8 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่ การศึกษาสงขลาเขต 2 ที่มีแผนการเรียนแตกต่างกันมีการตัดสินใจศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.3 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ที่มี ผลการเรียนต่างกันมีการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีต่างกัน

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามผลการเรียน

(n= 342)					
แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	4	3.75	.937	2.586	.037*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	337	122.15	.362		
รวม	341	125.90			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่ การศึกษาสงขลาเขต 2 ที่มีผลการเรียนแตกต่างกันมีการตัดสินใจศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อทดสอบความแตกต่างการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่ การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เป็นรายคู่ จำแนกตามผลการเรียน โดยใช้วิธีการ LSD พบความแตกต่างตามตารางที่ 10

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เป็นรายคู่ จำแนกตามผลการเรียน โดยใช้วิธีการ LSD

(n= 342)

ผลการเรียน	\bar{X}	S.D.	ผลการเรียน				
			1	2	3	4	5
1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00	3.44	.46		-			
2. 2.01-2.50	3.27	.57			-		
3. 2.51-3.00	3.20	.64				-	
4. 3.01-3.50	3.08	.59	*				
5. สูงกว่า 3.50	3.04	.62	*				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1 = ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 2 = 2.01 - 2.50 3 = 2.51 - 3.00

4 = 3.01- 3.50 5 = สูงกว่า 3.50

จากตารางที่ 10 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ที่มีผลการเรียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 ($\bar{X} = 3.4$) มีการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีสูงกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ที่มีผลการเรียนในช่วง 3.01-3.50 ($\bar{X} = 3.08$) และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ที่มีผลการเรียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 ($\bar{X} = 3.4$) มีการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีสูงกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ที่มีผลการเรียนสูงกว่า 3.50 ($\bar{X} = 3.04$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน

สมมติฐานที่ 1.4 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ที่มีรายได้ต่อเดือนของครอบครัวต่างกันมีการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีต่างกัน

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามรายได้ต่อเดือนของครอบครัว

(n= 342)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	3	.597	.199	.537	.658
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	338	125.302	.371		
รวม	341	125.90			

จากตารางที่ 11 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ที่มีรายได้ต่อเดือนของครอบครัวแตกต่างกันมีการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ตารางที่ 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้กับการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

(n= 342)

ตัวแปร	r	P
การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้	0.108	0.047*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 พบว่า การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ($r = 0.108$) เป็นความสัมพันธ์ในทางตามกันค่อนข้างน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่างๆ ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างรับทราบข้อมูลของปัญหาชายแดนภาคใต้เพิ่มขึ้น และสามารถนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจ

สมมติฐานที่ 3 ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 เกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ตารางที่ 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้กับการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

(n= 342)

ตัวแปร	r	P
ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้	-0.124	0.022*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ($r = -0.124$) เป็นความสัมพันธ์ในทางผกผันค่อนข้างน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างคิดว่าสาเหตุและปัญหาชายแดนภาคใต้ที่เกิดขึ้นไม่ส่งผลกระทบมากกับการไปศึกษาต่อ

สมมติฐานที่ 4 ความรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ตารางที่ 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีกับการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

(n= 342)

ตัวแปร	r	P
ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	-0.3.06	0.507

จากตารางที่ 14 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่ การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อวิจารณ์

ส่วนที่ 1 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้

โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้มาก ($\bar{X} = 2.49$) และเมื่อพิจารณาจากแหล่งข้อมูลในการรับรู้ข่าวสาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข่าวสารจากโทรทัศน์ มากที่สุด ($\bar{X} = 2.89$) รองลงมาได้แก่ การพูดคุยกับเพื่อน ($\bar{X} = 2.55$) เอกสารสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร เอกสาร ($\bar{X} = 2.53$) และรับทราบจากครอบครัวและญาติ ($\bar{X} = 2.50$) ตามลำดับ เนื่องจากเป็นสื่อที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนมากที่สุด เพราะปกติแล้วนักเรียนทุกคนล้วนดูโทรทัศน์อยู่ที่บ้านเป็นประจำ และได้พูดคุยเรื่องราว เหตุการณ์ในข่าวกับครอบครัว การพูดคุยกับเพื่อน ๆ ทั้งนี้เพราะเหตุการณ์ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศ ที่อยู่ในความสนใจของสื่อแขนงต่าง ๆ ด้วย เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ จึงทำให้มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้จากแหล่งดังกล่าวมากที่สุด ส่วนอินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 2.27$) และวิทยุ ($\bar{X} = 2.35$) เป็นแหล่งข้อมูลในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้น้อยที่สุด เนื่องจากความพร้อมในด้านคอมพิวเตอร์ของบางโรงเรียน และความสนใจในการรับข่าวสารจากสื่ออื่น ๆ มีมากกว่า โดยในส่วนของอินเทอร์เน็ตนักเรียนมักจะใช้รูปแบบของความบันเทิงมากกว่าการติดตามข่าวสาร และวิทยุก็จะใช้ในการฟังเพลงมากกว่าการรับฟังข่าว ตลอดจนข่าวทางวิทยุไม่มีภาพเหตุการณ์ให้เห็น ข่าวสารจึงไม่ดึงดูดความสนใจเท่าที่ควร

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้

โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้พอสมควร ($\bar{X} = 3.33$) เนื่องจากนักเรียนไม่ค่อยมั่นใจกับสาเหตุ สถานการณ์ที่แท้จริง อาจเป็นเพราะรัฐบาลไม่ประสบความสำเร็จในการแก้ไขปัญหา ตลอดจนไม่สามารถชี้แจงถึงสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา ส่งผลให้นักเรียนรู้สึกไม่มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินหากต้องไปใช้ชีวิตในการศึกษาต่ออยู่ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีพอสมควร ($\bar{X}=.78$) แสดงว่านักเรียนมีความรู้ในเรื่องของหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เป็นอย่างดี อาจเป็นเพราะมีการแนะนำจากอาจารย์ในโรงเรียน การแนะนำจากรุ่นพี่ รวมทั้งการสนใจของนักเรียนในการค้นคว้าข้อมูลเพื่อศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มักจะเป็นตัวเลือกอันดับต้น ๆ ของนักเรียนในเขตพื้นที่ภาคใต้ จึงทำให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีพอสมควร

ส่วนที่ 4 การตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พอสมควร ($\bar{X}= 3.16$) เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพไม่สูงเกินไปเมื่อเทียบกับการศึกษาต่อที่กรุงเทพมหานครหรือมหาวิทยาลัยในภูมิภาคอื่น อยู่ใกล้บ้าน และมีญาติหรือพี่น้องศึกษาอยู่และคอยให้คำแนะนำ อีกทั้งมีเกณฑ์คะแนนสอบเข้าที่ไม่สูงมากจนเกินไป และมีหลักสูตรการศึกษาตรงความต้องการในการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียนด้วย ตลอดจนนักเรียนเห็นว่าปัญหาชายแดนภาคใต้จะไม่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาชีวิตประจำวัน เพราะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมุ่งสร้างความเสียหายในชีวิตและทรัพย์สินของส่วนราชการอื่นที่มีเชื่อมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

จากการทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ 7 สมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 4 สมมติฐาน และไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3 สมมติฐาน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ที่มีเพศต่างกันมีการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะการตัดสินใจไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ท่ามกลางสถานการณ์ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ขึ้นอยู่กับความ

ปลอดภัยและฐานะของการเป็นเพศชายเพศหญิง ซึ่งเพศชายสามารถปรับสภาพการใช้ชีวิต การเอาตัวรอดในสถานการณ์ที่ไม่น่าไว้วางใจได้ดีกว่าเพศหญิง จึงทำให้มีการตัดสินใจตัดสินใจศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มากกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จิราลักษณ์ (2544) ที่พบว่า เพศเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 12

สมมติฐานที่ 1.2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ที่มีแผนการเรียนต่างกันมีการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะนักเรียนคิดว่า แม้จะเรียนในแผนการเรียนใดก็มีสิทธิ์สอบเข้า หรือเลือกศึกษาต่อได้ตามความรู้ที่ได้เรียนมา เนื่องจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เปิดรับนักศึกษาที่จบการศึกษาทั้งแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ และแผนการเรียนศิลปศาสตร์ เป็นจำนวนมากทั้ง 2 แผนอยู่แล้ว จึงสามารถรองรับความต้องการของนักเรียนได้ จึงทำให้การศึกษาแผนการเรียนใดก็ไม่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

สมมติฐานที่ 1.3 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ที่มีผลการเรียนต่างกันมีการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะการเอนทรานซ์ระบบใหม่ นำเอาผลการเรียนมาประกอบในการสอบคัดเลือก ทำให้นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำสนใจที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มากกว่าเลือกเรียนมหาวิทยาลัยอื่นที่มีเกณฑ์คะแนนสอบเข้าในระดับที่สูงกว่า ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับสูงก็สนใจที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยอื่นที่มีชื่อเสียงและมีเกณฑ์คะแนนสอบเข้าในระดับที่สูงกว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

สมมติฐานที่ 1.4 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ที่มีรายได้ต่อเดือนของครอบครัวต่างกันมีการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะการไปศึกษาต่อในต่างจังหวัดที่อยู่ใกล้บ้านอย่างเช่น กรุงเทพมหานคร มีค่าใช้จ่ายที่สูง รวมทั้งค่าครองชีพในจังหวัดปัตตานีก็ไม่สูงเกินไป ค่าหน่วยกิตก็มีความเหมาะสม ประกอบการศึกษาในปัจจุบันมีโครงการกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา จึงทำให้รายได้ต่อเดือนของครอบครัวไม่มีผลต่อการตัดสินใจที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เนื่องจากปัญหาภาคใต้เป็นปัญหาสำคัญของประเทศที่หลายฝ่ายให้ความสนใจ และสื่อแขนงต่าง ๆ ก็มีการเสนอข่าวสารความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้นักเรียนได้รับข่าวสารที่เกิดขึ้นได้หลายทาง และนำข้อมูลที่ได้รับมาประกอบการตัดสินใจในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของจิราลักษณ์ (2544) พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 12 คือการรับรู้ข่าวสารทางการศึกษาของนักเรียน

สมมติฐานที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี อาจเป็นเพราะการรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาที่แท้จริงจากการสื่อสารหลายช่องทางของนักเรียน เช่น ทีวี หนังสือพิมพ์ การพูดคุยกับครอบครัว เพื่อนหรือการรับฟังจากอาจารย์ในชั้นเรียน ถ่ายทอดมาเป็นความคิดเห็นต่อปัญหาชายแดนภาคใต้อย่างเข้าใจและสามารถตัดสินใจไปตามสิ่งที่ตนคิดเห็น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของจิระวรรณ (2536) พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนการศึกษานอกระบบสายสามัญระดับประถมศึกษา

สมมติฐานที่ 4 ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี อาจเป็นเพราะหลักสูตรการศึกษาเป็นรายละเอียดที่ลงลึกเกินไปที่นักเรียนจะสนใจรับรู้หลักสูตรการศึกษาทั้งหมดของมหาวิทยาลัย ประกอบกับนักเรียนแต่ละคนมักจะสนใจเฉพาะหลักสูตรหรือสาขาเฉพาะที่ตนต้องการจะศึกษาต่อเท่านั้น นอกจากนี้ในการสมัครสอบเข้ามหาวิทยาลัยก็จะมีคู่มือเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาให้แก่ผู้สมัครทุกคนอยู่แล้ว จึงทำให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจที่จะศึกษาต่อของนักเรียน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) เพื่อศึกษา การตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี 2.) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างในการ ตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3.) เพื่อศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ชายแดนภาคใต้ และความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีกับ การตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 ในการศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

การวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 342 คน และใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำข้อมูลไปประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) และ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 63.7) มีแผนการเรียนในสายศิลปศาสตร์ และ สายวิทยาศาสตร์ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน(ร้อยละ 50.6 และ 49.4) รวมทั้งมีผลการเรียนอยู่ในระดับ 3.01-3.50 กับระดับ 2.51-3.00 มากที่สุดในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน(ร้อยละ 35.7 และ 33.3) โดยมีรายได้ต่อเดือนของครอบครัวอยู่ในช่วง 10,001-20,000 บาทมากที่สุด (ร้อยละ 32.7)

สำหรับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข่าวสาร มาก ($\bar{X} = 2.49$) และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้พอสมควร ($\bar{X} = 3.33$) รวมทั้ง มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีเป็นอย่างดี

($\bar{X} = .78$) ในขณะที่การตัดสินใจศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พอสมควร ($\bar{X} = 3.16$)

สำหรับผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ และผลการเรียนที่แตกต่างกันจะมีการตัดสินใจที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนแผนการเรียน และรายได้ต่อเดือนของครอบครัว ที่แตกต่างกัน จะมีการตัดสินใจที่ไม่ต่างกัน ส่วนการรับรู้ข่าวสาร และความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ตารางที่ 15 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปร	ค่านัย สำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
1. ปัจจัยส่วนบุคคล			
1.1 เพศ	0.000*	√	
1.2 แผนการเรียน	0.083		√
1.3 ผลการเรียน	0.037*	√	
1.4 รายได้ต่อเดือนของครอบครัว	0.658		√
2. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้	0.047*	√	
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้	0.022*	√	
4. ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	0.507		√

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้

จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้จากอินเทอร์เน็ต และวิทยุน้อยที่สุด ตามลำดับ ดังนั้นโรงเรียนควรเพิ่มสื่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนเพื่อให้นักเรียนทำความเข้าใจถึงปัญหาที่แท้จริง โดยมีอาจารย์คอยให้ความรู้ คำแนะนำในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ จัดหาสื่อและอุปกรณ์การสอนในโรงเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ วิทยุ โทรทัศน์ วิทยุ ตลอดจนเอกสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ในการเผยแพร่และติดตามข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้อย่างต่อเนื่อง เพื่อป้องกันการเข้าใจผิดในประเด็นปัญหาความรุนแรงและก่อความไม่สงบที่เกิดขึ้น

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้

จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ปัญหาชายแดนภาคใต้เกิดจากปัญหา ด้านวัฒนธรรม และด้านภาษามากที่สุด ดังนั้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีการศึกษาวิจัยในเชิงลึกด้าน วัฒนธรรมและภาษา โดยเน้นในส่วนความหลากหลายทางวัฒนธรรม และการเพิ่มความยืดหยุ่น ทางด้านภาษาของคนในพื้นที่ เพื่อนำเสนอเป็นแนวทางในการสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน

3. ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีในประเด็น คณะวิทยาการสื่อสาร เปิดสอนสาขาวิชา เดียวคือ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการจัดการน้อยที่สุด ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรเพิ่มสื่อ เช่น แผ่นพับ ป้ายโฆษณา และจัดทำเว็บไซต์ในการให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาแก่นักเรียนตามโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อเสนอทางเลือกในการตัดสินใจให้แก่เด็กนักเรียนที่จะเข้าศึกษาต่อ ตลอดจนถึงสาขาวิชาที่น่าสนใจของมหาวิทยาลัย เช่น วิทยาลัยอิสลามศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยี อยาง ให้แก่นักเรียนและผู้ปกครอง รวมทั้งอาจารย์ฝ่ายแนะแนวในแต่ละโรงเรียนได้รับทราบด้วย

4. การตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

จากผลการศึกษาที่ พบว่า นักเรียนมีระดับการตัดสินใจศึกษาต่ออยู่พอสมควรนั้น แสดงว่า เหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการศึกษาของนักเรียนที่จะศึกษาต่อให้ลดลง แต่อย่างใด ดังนั้น ทางมหาวิทยาลัยควรเพิ่มมาตรการและระบบรักษาความปลอดภัย เช่น การเข้า-ออกมหาวิทยาลัยเป็นเวลา มีการแลกบัตรที่ทางราชการออกให้ หรือการตรวจตรายานพาหนะทุกชนิด และประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองและนักเรียนได้รับทราบถึงแนวทางในการปฏิบัติตนขณะศึกษาอยู่ใน มหาวิทยาลัย เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ปกครองและนักเรียนที่ยังไม่แน่ใจในการเข้ามาศึกษาต่อที่ มหาวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดหรือ ภูมิภาคอื่น ๆ ให้ครอบคลุมทั่วประเทศ เพราะนักเรียนที่เข้ามาศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มาจากทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ
2. ควรมีการศึกษาตัวแปรอิสระด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น เช่น ภูมิลำเนา ศาสนา ลำดับการเป็นบุตร เป็นต้น
3. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพควบคู่กันไปด้วย เพื่อที่จะสามารถศึกษาข้อมูลเชิงลึกได้ดีขึ้นและมีความชัดเจนมากขึ้นด้วย

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- กำธร ธรรมพิทักษ์. 2541. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กิตติ สุทธิสัมพันธ์. 2542. ความคิดเห็นของตัวแทนออกของต่อพิธีการศุลกากรในการนำสินค้าเข้าจากต่างประเทศ ศึกษากรณีการนำเข้าทางสำนักงานศุลกากรท่าอากาศยานกรุงเทพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ข่าวสด. 2547. กรุงเทพมหานคร: 19 ตุลาคม 2547. หน้า 33.
- เขตพื้นที่การศึกษาสงขลา. 2548. การแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา. (Online). Available: www.songkhla.go.th.
- คอยลิน อันวาร และสุภลักษณ์ กาญจนขุนดี. 2547. ไฟใต้ใครจุด?. กรุงเทพมหานคร: อินโดไชน่าพับลิชชิ่ง.
- งานทะเบียน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. 2548. จำนวนนักศึกษาแบ่งตามภูมิภาค (Online). Available : www.pn.psu.ac.th.go.th.
- จิราลักษณ์ ฤทธิเดชโยธิน. 2544. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จีระวรรณ เปตมานัง. 2536. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนการศึกษานอกระบบ โรงเรียนสายสามัญระดับประถมศึกษา ของนักศึกษาผู้ใหญ่จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จำนง พรายแถมแซ. 2531. เทคนิคการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้กับการซ่อมเสริม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

จำรอง เงินดี. 2534. เอกสารคำสอนวิชาจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จำเรียง ภาวจิตร. 2536. “สาธารณมิตติ”. เอกสารการสอนชุดวิชาสังคมศึกษา 4 (เล่ม 2). กรุงเทพมหานคร: บริษัทสารมวลชน จำกัด.

ชวาล แพร์ตกุล. 2526. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์.

เชาว์ ไพโรพิจูโรจน์. 2530. การตัดสินใจ. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ณพชัย มหาไพโรพจน์. 2542. ความคิดเห็นของผู้ส่งออกที่มีต่อวิธีการ Benchmarking. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ถวิล เกื้อกุลวงศ์. 2530. การบริหารการศึกษาระดับมัธยมศึกษา: ทฤษฎีวิจัยและปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ทิพย์วัลย์ สีจันทร์. 2546. การคิดและการตัดสินใจ. กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

เทพพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ. 2540. พฤติกรรมองค์กร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

ธเนศ อภรณ์สุวรรณ. 2548. ทำความเข้าใจปัญหาความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้. สารคดี (11 กุมภาพันธ์ 2548): 65-74.

ธีรศักดิ์ ทาทอง. 2529. ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน เกษตรกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

บุญใจ ศรีสถิตนัยน์รากร. 2545. ระเบียบวิธีการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2546. คู่มือการวิจัย การเขียนรายงาน การวิจัยและวิทยานิพนธ์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: จามจุรีโปรดักท์.
- บุญมี บุญมั่น. 2535. ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. 2547. การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลในการวิจัยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows version 11-12. กรุงเทพมหานคร: เอส.พี.เอ็น.การพิมพ์.
- _____. 2534. วิธีวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: พิชาญพรินต์ติ้ง.
- ปรีชา ฐานะพันธ์. 2548. สภาพปัญหา แนวทางและวิธีการสร้างสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้. เทศกาล (9 กันยายน 2548): 20-23.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2544. จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด.
- ประชุม รอดประเสริฐ. 2539. นโยบายและการวางแผน : หลักการและทฤษฎี. กรุงเทพมหานคร: เนติกุลการพิมพ์.
- พิภพ เจริญสุข. 2532. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพเกษตรแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิชา รุจินาม. 2545. ภาพลักษณ์ตำรวจทางหลวงของผู้ขับขี่รถยนต์บนถนนสายเอเชีย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพศาล หวังพานิชย์. 2526. การวัดผลการเรียน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนา.

ภัทรฤดี ทรงชนม์ (บรรณาธิการ). 2547. เอกสารชุดฝึกอบรมการเรียนรู้การทำวิจัยด้วยตนเอง.

พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มติชน. 2548. กรุงเทพมหานคร: 16 กรกฎาคม 2548. หน้า 11.

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. 2548. คู่มือการศึกษา 2548. (Online).

Available : www.pn.psu.ac.th/go.th.

มาลี จุฑา. 2544. การประยุกต์จิตวิทยาเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทิพย์วิสุทธิ์.

รัตติกรณ์ จงวิศาล. 2535. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ ทักษะคิด และการใช้อุปกรณ์ ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2532. ปทานุกรมสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์การพิมพ์.

วัลลภ ลำพวย. 2547. เทคนิควิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วัลลภ รัฐนัตรานนท์. 2545. เอกสารประกอบการเรียนระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วิภาพร มาพบสุข. 2545. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

วุฒิชัย จำนงค์. 2523. พฤติกรรมการตัดสินใจ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.

_____. 2525. การจูงใจในองค์การธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. 2545. จิตวิทยาสังคม : ทฤษฎีและปฏิบัติการ. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2534. การสร้างมาตรฐานในการวิจัยทางสังคมศาสตร์.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2. 2548. ข้อมูลเกี่ยวกับเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา

เขต 2. (Online). Available : www.skz2.go.th.

สำนักทดสอบการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2548. สถิติเอนทรานซ์ประจำปี 2548

(Online). Available : www.gened.moe.go.th.

อรุณ รักรธรรม. 2534. การบริหารและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิต

พัฒนาบริหารศาสตร์.

อรุณี อารี. 2539. การตัดสินใจของนักศึกษาในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.

อนันต์ เกตุวงศ์. 2541. หลักและเทคนิคการวางแผน. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อานันท์ ทาปทา. 2533. ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการตัดสินใจในระดับมัธยมศึกษา.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Barnard, Chester I. 1938. **The Function of the Executive**. Cambridge, Mass: Harvard

University Press. อ้างถึงใน วุฒิชัย จำนงค์. 2523. พฤติกรรมการตัดสินใจ.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.

Webster's Collegiate Dictionary. 1996. **Merriam-Webster's Collegiate Dictionary**. (10th ed.).

Massachusetts: Merriam Webster Incorporated.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

การตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2
ในการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ผู้ดำเนินการศึกษา

นายแพทย์ ศิริมุลิกะ นิสิตปริญญาโท สาขาบริหารรัฐกิจ
ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยแบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1	คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล
ส่วนที่ 2	คำถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้
ส่วนที่ 3	คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้
ส่วนที่ 4	คำถามเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
ส่วนที่ 5	คำถามเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่าน ที่กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ข้อมูลที่ได้นี้จะนำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ต่อไป **ทั้งนี้คำตอบของท่านจะไม่เป็นผลเสียต่อท่าน**

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

โปรดใส่เครื่องหมาย \surd ลงในวงเล็บ

1. เพศ

() 1. ชาย () 2. หญิง

2. แผนการเรียน

() 1. วิทยาศาสตร์ () 2. ศิลปศาสตร์

3. ผลการเรียน

() 1. ต่ำกว่า 2.00 () 2. 2.01-2.50 () 3. 2.51-3.00
() 4. 3.01-3.50 () 5. สูงกว่า 3.50

4. รายได้ต่อเดือนของครอบครัว

() 1. ต่ำกว่า 10,000 บาท () 2. 10,001 - 20,000 บาท
() 3. 20,001 - 30,000 บาท () 4. มากกว่า 30,000 บาท

ส่วนที่ 2 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย \surd ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับแหล่งข้อมูลในการรับรู้ข่าวสารของท่านเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ (ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส)

แหล่งข้อมูลในการรับรู้ข่าวสาร	เป็นประจำ	เป็นบางครั้ง	ไม่เคยเลย
1. เอกสารสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร เอกสาร			
2. โทรทัศน์			
3. อินเทอร์เน็ต			
4. วิทยู			
5. การพูดคุยกับเพื่อน			

6. ครอบครัวและญาติ			
7. โรงเรียน			
ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้			

คำชี้แจง ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้ในประเด็นต่อไปนี้อย่างไรโปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน (กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ)

ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ปัญหาชายแดนภาคใต้จะลุกลามบานปลาย					
2. ปัญหาชายแดนภาคใต้เป็นปัญหาระดับชาติ					
3. ปัญหาชายแดนภาคใต้เกิดจากปัญหาด้านศาสนา					
4. ปัญหาชายแดนภาคใต้เกิดจากปัญหาด้านภาษา					
5. ปัญหาชายแดนภาคใต้เกิดจากปัญหาด้านวัฒนธรรม					
6. ปัญหาชายแดนภาคใต้เกิดจากปัญหาด้านการศึกษา					
7. ปัญหาชายแดนภาคใต้เกิดจากปัญหาด้านการตีความประวัติศาสตร์เกี่ยวกับรัฐปัตตานี					
8. ปัญหาชายแดนภาคใต้เกิดจากกลุ่มอิทธิพลในท้องถิ่นที่เสียผลประโยชน์					
9. ปัญหาชายแดนภาคใต้เกิดจากขบวนการแบ่งแยกดินแดน					
10. ปัญหาชายแดนภาคใต้เกิดจากข้าราชการที่ลงไปปฏิบัติงานในพื้นที่ปฏิบัติตนไม่เหมาะสมกับประชาชน					

ส่วนที่ 4 ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

คำชี้แจง ท่านมีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ในประเด็นต่อไปนี้หรือไม่โปรดใส่เครื่องหมาย \surd ลงในช่องทางด้านขวามือที่ตรงกับความรู้ของท่าน (กรุณาตอบทุกข้อ)

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. คณะศึกษาศาสตร์ เปิดสอนสาขาวิชาศิลปศึกษา เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ด้านศิลปะ พัฒนาค่านิยมและการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม		
2. ภาควิชาภาษาตะวันตก เปิดสอนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส และเยอรมัน เพื่อประโยชน์ในการสื่อสารแก่บัณฑิต		
3. ภาควิชาภาษาตะวันออก เปิดสอนสาขาวิชาภาษาจีน ญี่ปุ่น เกาหลี มลายู อาหรับ และมลายูศึกษา เพื่อประโยชน์ในการสื่อสารแก่บัณฑิต		
4. สาขาวิชาเทคโนโลยีฯ เน้นการเรียนการสอนด้านการวิเคราะห์ ทดสอบ การออกสูตร กระบวนการแปรรูป การทำผลิตภัณฑ์ฯ และการวิจัย ทางเทคโนโลยีฯ และพอลิเมอร์		
5. วิทยาลัยอิสลามศึกษา เน้นเฉพาะการศึกษาเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม		
6. วิทยาลัยอิสลามศึกษา ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม กฎหมายอิสลามทั่วไป เศรษฐศาสตร์และการจัดการในอิสลามและเพื่อทำหน้าที่เป็น ครูสอนอิสลามศึกษาในโรงเรียน		
7. คณะวิทยาการสื่อสาร เปิดสอนสาขาวิชาเดียวคือสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการจัดการ		
8. คณะศิลปกรรมศาสตร์ เปิดสอนสาขาวิชาทัศนศิลป์และศิลปการแสดง		

ส่วนที่ 5 การตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

คำชี้แจง: ท่านเลือกศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ด้วยเหตุผลเหล่านี้มากน้อยเพียงใด โปรดใส่เครื่องหมาย \surd ลงในช่องว่างทางด้านขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1. มีค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพที่ไม่สูงเกินไป					
2. คิดว่าปัญหาชายแดนภาคใต้ไม่ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตประจำวันของท่าน					
3. มั่นใจในระบบรักษาความปลอดภัยของมหาวิทยาลัย					
4. มั่นใจในมาตรการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่รัฐ					
5. มีหลักสูตรการศึกษาที่มหาวิทยาลัยอื่นไม่มี เช่น วิทยาลัยอิสลามศึกษา เทคโนโลยียาง					
6. มีหลักสูตรการศึกษาตรงความต้องการในการประกอบอาชีพของท่านในอนาคต					
7. มีเกณฑ์คะแนนสอบเข้าที่ไม่สูงมากจนเกินไป					
8. อยู่ใกล้บ้าน					
9. มีเพื่อนแนะนำ					
10. มีญาติหรือมีพี่น้องกำลังศึกษาอยู่					

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

แสดงวิธีหาค่าความเชื่อมั่นของความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยใช้สูตร KR20 ซึ่งได้จากการทดลองใช้แบบสอบถามจำนวน 30 ชุด ได้ดังนี้

สูตร KR20 ในการคำนวณที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่น

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right\}$$

เมื่อ r_{tt} คือ ค่าความเชื่อมั่น

k คือ จำนวนข้อของคำถาม

p คือ ค่าความยากของคำถามในแต่ละข้อซึ่งหาได้จาก

$$\frac{\text{จำนวนคนที่ตอบถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$$

q คือ $1-p$

$\sum pq$ คือ ผลรวมของผลคูณค่าความยากรายข้อ(p) กับ q

S^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งหมดที่ได้จากการทดสอบซึ่งหาได้จากสูตร

$$S^2 = \frac{1}{n-1} \left\{ \sum X^2 - \frac{(\sum X)^2}{n} \right\}$$

โดยค่าคะแนนความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีของแต่ละชุดคำถามตั้งแต่ชุดที่ 1-30 มีดังนี้

8	8	8	8	8	8	7	6	8	7
4	7	8	8	5	3	7	5	7	5
8	7	7	7	6	7	8	2	6	4

ซึ่งชุดของคะแนนทั้ง 30 ชุด มีค่าความแปรปรวนรวมของคะแนนทั้งหมด (S^2) = 2.70 และได้ค่า $\sum pq = 0.92$ โดยได้แสดงการกำหนดค่า p (ค่าความยากรายข้อ) และ q ของคำถามในแต่ละข้อตั้งแต่ข้อ 1 - 8 ดังตาราง

ตารางผนวกที่ ข1 การกำหนดค่าความยากรายข้อของคำถามเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ข้อ	จำนวนคนที่ตอบถูก	p	q	pq
1	28	0.93	0.07	0.0651
2	29	0.97	0.03	0.0291
3	27	0.90	0.10	0.0900
4	29	0.97	0.03	0.0291
5	21	0.70	0.30	0.2100
6	25	0.83	0.17	0.1400
7	12	0.40	0.60	0.2400
8	26	0.87	0.13	0.1100
$\sum pq$				0.9175

แทนค่าในสูตร KR20

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{8}{8-1} \left\{ 1 - \left[\frac{0.92}{2.70} \right] \right\} \\
 &= (1.1429) (1-0.398) \\
 &= (1.1429) (0.602) \\
 &= .6880
 \end{aligned}$$

จากการคำนวณโดยใช้สูตร KR20 ได้ค่าความเชื่อมั่นของชุดคำถามความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เท่ากับ **.6880**

ตารางผนวกที่ ข2 แสดงค่าความเชื่อมั่นของคำถามการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้

Item	Corrected Item Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1	.6381	.7675
2	.4773	.7957
3	.5173	.7892
4	.5178	.7891
5	.5777	.7781
6	.5846	.7769
7	.5047	.7915

Reliability Coefficients N of Cases = 30.0 N of Items = 7 Alpha = .8092

ตารางผนวกที่ ข3 แสดงค่าความเชื่อมั่นของคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชายแดนภาคใต้

Item	Corrected Item	Alpha if
	Total Correlation	Item Deleted
1	.7679	.9034
2	.5284	.9170
3	.8115	.9017
4	.8002	.9011
5	.8070	.9006
6	.6590	.9099
7	.7562	.9040
8	.7694	.9086
9	.3688	.9228
10	.7056	.9073

Reliability Coefficients N of Cases = 30.0 N of Items = 10 Alpha = .9164

ตารางผนวกที่ ข4 แสดงค่าความเชื่อมั่นของคำถามเกี่ยวกับการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

Item	Corrected Item	Alpha if
	Total Correlation	Item Deleted
1	.8206	.9639
2	.8952	.9615
3	.9173	.9608
4	.8450	.9630
5	.8867	.9614
6	.9193	.9605
7	.8929	.9612
8	.8731	.9620
9	.7892	.9655
10	.6964	.9698

Reliability Coefficients N of Cases = 30.0 N of Items = 10 Alpha = .9665